

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 209

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

48 tomas
2005 m. rugpjūčio 11 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo 1

II Aktai, kurių skelbti neprivaloma

Taryba

2005/599/EB:

- ★ 2005 m. birželio 21 d. Tarybos sprendimas dėl Susitarimo, iš dalies keičiančio 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą, pasirašymo Europos bendrijos vardu 26
- 2000 m. birželio 23 d. Susitarimas, iš dalies keičiantis Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą 27
- Baigiamasis aktas 54

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1290/2005**2005 m. birželio 21 d.****dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnio 2 dalies trečiąją pastraipą,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Bendroji žemės ūkio politika apima eilę priemonių, įskaitant kaimo plėtros priemones. Siekiant įgyvendinti bendrosios žemės ūkio politikos tikslus, yra svarbu užtikrinti šių priemonių finansavimą. Kadangi šioms priemonėms būdingi tam tikri bendri elementai, bet kartu ir tam tikri skirtingi aspektai, jos turėtų būti finansuojamos bendrai pagal vieną reguliavimo sistemą, pagal kurią prireikus būtų galima finansuoti skirtingai. Siekiant atsižvelgti į šiuos skirtumus, turėtų būti įsteigti du Europos žemės ūkio fondai: Europos žemės ūkio garantijų fondas (toliau – EŽŪGF), skirtas finansuoti rinkos ir kitas priemones, ir Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai (toliau – EŽŪFKP), skirtas finansuoti kaimo plėtros programas.

(2) Bendrosios žemės ūkio politikos išlaidos, įskaitant išlaidas kaimo plėtrai, turėtų būti finansuojamos iš Bendrijos biudžeto, naudojant minėtus du fondus, centralizuotai arba taikant valstybių narių ir Bendrijos pasidalijamąjį valdymą, kaip numatyta 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽²⁾ 53 straipsnyje. Turėtų būti tiksliai apibrėžtos visos priemonės, kurios gali būti finansuojamos naudojant minėtus fondus.

(3) Jeigu patvirtinant sąskaitas Komisija nėra pakankamai užtikrinta, kad nacionalinės kontrolės priemonės yra tinkamos ir skaidrios ir kad mokėjimo agentūros tikrina išlaidų, kurias jos padaro, deklaracijų teisėtumą ir tikslumą, per priimtina laiką ji negali nustatyti išlaidų sumos, kuri turi būti įrašyta į Europos žemės ūkio fondus. Todėl turėtų būti numatytos nuostatos dėl mokėjimo agentūrų akreditavimo, kurį atlieka valstybės narės, dėl reikalingų patikinimo pareiškimų surinkimo tvarkos, kurią nustato valstybė narė, dėl valdymo ir kontrolės sistemų sertifikavimo, kaip ir dėl metinės sąskaitos sertifikavimo, kurį atlieka nepriklausomos institucijos.

⁽¹⁾ 2005 m. gegužės 26 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

- (4) Siekiant užtikrinti standartų, kurių būtina laikytis vykdant akreditavimą valstybėse narėse, nuoseklumą, Komisija turėtų teikti rekomendacijas dėl taikytinų kriterijų. Be to, siekiant užtikrinti nacionalinių kontrolės priemonių, ypač susijusių su leidimų, tinkamumo patvirtinimo ir mokėjimo tvarka, skaidrumą, institucijų ir įstaigų, kuriems yra suteikti šie įgaliojimai, skaičius prareikš turėtų būti apribotas atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės konstitucines nuostatas.
- (5) Jeigu valstybė narė akredituoja daugiau nei vieną mokėjimo agentūrą, svarbu, kad ji paskirtų vieną koordinavimo įstaigą, kuri užtikrintų nuoseklų lėšų valdymą, palaikytų ryšį tarp Komisijos ir įvairių akredituotų mokėjimo agentūrų bei užtikrintų, kad Komisijos prašoma informacija, susijusi su keletu mokėjimo agentūrų veikla, būtų pateikiama greitai.
- (6) Siekiant užtikrinti darnų Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimą finansuojant bendrosios žemės ūkio politikos išlaidas ir ypač sudaryti galimybę Komisijai atidžiai stebėti, kaip valstybės narės valdo finansus, bei apmokėti akredituotų mokėjimo agentūrų sąskaitas, valstybės narės turi tam tikrą informaciją perduoti Komisijai arba ją saugoti, kad Komisija galėtų su ja susipažinti. Todėl turi būti kuo plačiau naudojamos informacinės technologijos.
- (7) Siekiant surinkti Komisijai perduodamą informaciją ir kad Komisija galėtų nedelsiant naudotis popieriniuose dokumentuose ir elektroninėse laikmenose laikoma informacija apie išlaidas, turėtų būti nustatytos atitinkamos taisyklės dėl duomenų pateikimo ir perdavimo bei taikytinų terminų.
- (8) Bendrosios žemės ūkio politikos priemonių operacijų finansavimas vykdomas iš dalies taikant pasidalijamąjį valdymą. Siekdama užtikrinti patikimą Bendrijos fondų finansinį valdymą, Komisija turėtų tikrinti, kaip už mokėjimus atsakingos valstybių narių institucijos valdo šiuos fondus. Tikslinga apibrėžti Komisijos atliekamų tikrinimų pobūdį, detalizuoti atsakomybės už biudžeto vykdymą sąlygas ir aiškiai nustatyti valstybių narių bendradarbiavimo įsipareigojimus.
- (9) Tik valstybių narių akredituotos mokėjimo agentūros gali pagrįstai užtikrinti, kad prieš suteikiant gavėjams Bendrijos pagalbą buvo atlikti reikalingi patikrinimai. Dėl to turėtų būti nurodyta, kad iš Bendrijos biudžeto galėtų būti dengiamos tik akredituotų mokėjimo agentūrų išlaidos.
- (10) Komisija akredituotų mokėjimo agentūrų išlaidoms, susijusioms su EŽŪGF, padengti reikalingus asignavimus valstybėms narėms privalo skirti remdamasi šių agentūrų išlaidų apskaita. Kol bus kompensuojamos šios išlaidos, išmokant kas mėnesines išmokas, valstybės narės privalo sutelkti finansinius išteklius atsižvelgdamos į akredituotų mokėjimo agentūrų poreikius. Administravimo ir personalo išlaidas padengia pačios valstybės narės ir gavėjai, kurie dalyvauja įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką.
- (11) Bendrijos pagalba gavėjams turėtų būti išmokėta laiku, kad jie galėtų veiksmingai ją panaudoti. Valstybių narių Bendrijos teisės aktuose nustatytų mokėjimo terminų nesilaikymas gali sukelti dideles problemas gavėjams ir riziką, kad bus pakenkta sudarant metinį Bendrijos biudžetą. Todėl Bendrijos finansavimas neskiriamas išlaidoms, padarytoms nesilaikant mokėjimo terminų. Siekiant laikytis proporcingumo principo, reikėtų, kad Komisija galėtų numatyti šios bendros taisyklės išimtis.
- (12) Reikėtų numatyti administracinę procedūrą, pagal kurią Komisija priimtų sprendimą sumažinti mėnesines išmokas ar laikinai sustabdyti jų mokėjimą, jei, remiantis valstybių narių perduota informacija, negalima patvirtinti, kad buvo laikomasi taikytinų Bendrijos taisyklių, ir galima spręsti, kad Bendrijos fondai buvo akivaizdžiai naudojami neteisėtai. Turėtų būti numatyta galimybė konkrečiais atvejais išmokas sumažinti ar sustabdyti mokėjimą netaikant minėtos procedūros. Abiem atvejais Komisija turėtų informuoti valstybę narę nurodydama, kad sprendimu sumažinti mėnesines išmokas ar sustabdyti jų mokėjimą nepažeidžiami sąskaitų apmokėjimo metu priimti sprendimai.
- (13) Laikantis biudžetinės drausmės būtina nustatyti iš EŽŪGF finansuojamų išlaidų metinę viršutinę ribą atsižvelgiant į didžiausias finansinėje perspektyvoje šiam fondui nustatytas sumas, į Komisijos nustatytas sumas pagal 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams⁽¹⁾, 10 straipsnio 2 dalį ir į sumas, nustatytas to reglamento 143d ir 143e straipsniuose.

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 118/2005 (OL L 24, 2005 1 27, p. 15).

- (14) Biudžetinė drausmė taip pat reikalauja, kad būtina laikytis iš EŽŪGF finansuojamų išlaidų metinės viršutinės ribos bet kokiomis aplinkybėmis ir visuose biudžeto procedūros ir biudžeto vykdymo etapuose. Šiuo tikslu nacionalinė valstybės narės tiesioginių išmokų viršutinė riba, pakoreguota pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 10 straipsnį, turi būti laikoma tokių tiesioginių išmokų atitinkamai valstybei narei finansine riba ir šių išmokų kompensacijos neturėtų viršyti šios ribos. Be to, laikantis biudžetinės drausmės būtina, kad visomis teisės aktuose numatytais priemonėmis, kurias pasiūlė Komisija arba patvirtino Taryba ar Komisija bendrosios žemės ūkio politikos srityje ir kurios finansuojamos iš EŽŪGF biudžeto, nebūtų viršijama metinė iš šio fondo finansuojamų išlaidų viršutinė riba. Komisijai taip pat turėtų būti suteiktas įgaliojimas atlikti Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnio 1 dalyje numatytus patikslinimus, jei jų neatlieka Taryba iki tų kalendorinių metų, kuriems taikomi patikslinimai, birželio 30 d. Remdamasi jos turima nauja informacija, ne vėliau kaip iki gruodžio 1 d. Taryba Komisijos pasiūlymu kvalifikuota balsų dauguma gali pritaikyti patikslinimų išmokoms normą.
- (15) Finansinės ribos apskaičiavimo priemonės, patvirtintos siekiant nustatyti finansavimą iš EŽŪGF ir iš EŽŪFKP, nedaro įtakos pagal Sutartį paskirtos biudžeto valdymo institucijos kompetencijai. Šios priemonės turi būti pagrįstos referencinėmis sumomis, nustatytomis pagal Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos 1999 m. gegužės 6 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžeto vykdymo tvarkos ir biudžeto sudarymo procedūros tobulinimo⁽¹⁾ (toliau – tarpinstitucinis susitarimas) ir minėto susitarimo I priede nurodytą finansinę perspektyvą.
- (16) Laikantis biudžetinės drausmės taip pat turi būti nuolat tikrinama vidutinės trukmės laikotarpio biudžeto padėtis. Todėl, pateikdama išankstinį atitinkamų metų biudžeto projektą, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai privalo pateikti savo prognozes bei analizę ir prireikus Tarybai pasiūlyti tinkamas priemones. Be to, siekiant neviršyti metinės viršutinės ribos, Komisija turėtų visiškai ir bet kuriuo metu pasinaudoti jai suteiktais valdymo įgaliojimais ir prireikus Tarybai pasiūlyti atitinkamas priemones biudžeto padėčiai pagerinti. Jeigu biudžetinių metų pabaigoje dėl valstybių narių pateiktų prašymų dėl kompensuotinių sumų viršijamos metinės viršutinės ribos, Komisija turėtų galėti patvirtinti priemones, leidžiančias, kad turimas biudžetas valstybėms narėms būtų laikinai paskirstytas proporcingai pagal jų nepatenkintą prašymą dėl kompensuotinos sumos ir kad būtų išlaikyta atitinkamiems metams nustatyta viršutinė riba. Su tais metais susiję mokėjimai turėtų būti atliekami kitais biudžetinėmis metais ir turėtų būti galutinai nustatyta kiekvienai valstybei narei skiriamo Bendrijos finansavimo visa suma bei kompensacijos dydis valstybėms narėms, siekiant laikytis nustatytos sumos.
- (17) Įgyvendinant biudžetą, Komisija turėtų sukurti žemės ūkio išlaidų mėnesinę išankstinio perspėjimo ir stebėsenos sistemą, jog esant rizikai, kad bus viršyta metinė viršutinė riba, galėtų kuo greičiau imtis atitinkamų priemonių, pasinaudodama savo turimais valdymo įgaliojimais, ir, jei šių priemonių nepakanka, pasiūlyti Tarybai kitas kuo greičiau įgyvendinamas priemones. Siekiant užtikrinti sklandų tokios sistemos veikimą, ją naudojant turėtų būti galima palyginti faktines išlaidas su išlaidomis, įvertintomis pagal praėjusių metų išlaidas. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai turėtų teikti mėnesinę ataskaitą, kurioje būtų palyginamos iki ataskaitos parengimo padarytos išlaidos su įvertintomis išlaidomis ir būtų įvertinamas numatomas biudžeto vykdymas per likusį biudžetinių metų laikotarpį.
- (18) Komisija, rengdama biudžeto dokumentus, kuriuos ji teikia Tarybai, turėtų naudoti pačią naujausią turimą informaciją atspindintį valiutos keitimo kursą, atsižvelgdama į laikotarpį nuo šių dokumentų parengimo iki pateikimo.
- (19) Kaimo plėtros programos yra finansuojamos iš Bendrijos biudžeto pagal išipareigojimus išmokant metines išmokas. Valstybėms narėms turi būti sudaryta galimybė naudotis numatytais Bendrijos fondais iškart pradėjus įgyvendinti kaimo plėtros programas. Dėl to būtina nustatyti išankstinį finansavimą, užtikrinantį pastovų pinigų srautą, kad išmokos gavėjams pagal programą būtų mokamos laiku, ir nustatyti šios priemonės ribas.
- (20) Be išankstinio finansavimo, Komisijos akredituotoms mokėjimo agentūroms vykdomų mokėjimų turėtų būti išskirtas tarpinių išmokų bei likučio mokėjimas ir nustatyta išsamios šio mokėjimo taisyklės.
- (21) Siekiant apsaugoti Bendrijos finansinius interesus, Komisija turėtų galėti sustabdyti ar sumažinti tarpinių išmokų mokėjimą netinkamų išlaidų atveju. Turėtų būti nustatyta tvarka, kurios laikydamosi valstybės narės galėtų pagrįsti atliktus mokėjimus.

⁽¹⁾ OL C 172, 1999 6 18, p. 1. Tarpinstitucinis sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu 2003/429/EB (OL L 147, 2003 6 14, p. 25).

- (22) Automatinio išipareigojimų panaikinimo taisyklės taikymas turi paspartinti programų įgyvendinimą ir prisidėti prie patikimo finansų valdymo.
- (23) Siekiant nustatyti finansinį ryšį tarp akredituotų mokėjimo agentūrų ir Bendrijos biudžeto, Komisija turėtų kasmet patikrinti ir patvirtinti agentūrų sąskaitas. Priimant, sprendime dėl sąskaitų apmokėjimo turėtų būti atsižvelgiama į ataskaitų užbaigtumą, tikslumą ir teisingumą, bet ne į išlaidų atitiktį pagal Bendrijos teisės aktus.
- (24) Komisija, kuri pagal Sutarties 211 straipsnį yra atsakinga už tinkamą Bendrijos teisės aktų taikymą, turėtų nuspręsti, ar valstybių narių patirtos išlaidos atitinka Bendrijos teisės aktus. Valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė pagrįsti savo sprendimus dėl mokėjimų atlikimo, o nesutarimo tarp valstybių narių ir Komisijos atveju turėtų būti ieškoma bendro sprendimo. Siekiant valstybėms narėms suteikti teises ir finansines garantijas dėl praeityje padarytų išlaidų, turėtų būti nustatytas maksimalus laikotarpis, per kurį Komisija gali priimti sprendimą, kurie finansiniai padariniai yra kilę dėl taisyklių nesilaikymo.
- (25) Siekiant apsaugoti Bendrijos biudžeto finansinius interesus, valstybės narės turėtų imtis priemonių, užtikrinančių, kad iš fondų lėšų finansuojamos operacijos yra iš tikrųjų atliktos ir įvykdytos teisingai. Valstybės narės taip pat turėtų užkirsti kelią visiems gavėjų padarytiems pažeidimams ir veiksmingai juos spręsti.
- (26) Išieškojus iš EŽŪGF išmokėtas sumas, jos turėtų būti grąžinamos į šį fondą, jeigu išlaidos neatitinka Bendrijos teisės aktų ir yra neteisėtos. Turėtų būti numatyta finansinės atsakomybės sistema dėl pažeidimų visos sumos neišieškojimo atveju. Šiuo tikslu turėtų būti nustatyta tvarka, kurios laikydamosi Komisija apsaugotų Bendrijos biudžeto interesus, priimdama sprendimą į atitinkamos valstybės narės sąskaitą įrašyti dalį sumos, kuri buvo prarasta dėl pažeidimų ir nebuvo išieškota per pagrįstą laikotarpį. Tam tikrais pažeidimo dėl valstybės narės aplaidumo atvejais turėtų būti pateisinama atitinkamai valstybei narėi priskirti visą sumą. Tačiau, jeigu valstybės narės laikosi pagal vidaus procedūras numatytų išipareigojimų, finansinė našta turėtų būti teisingai paskirstyta Bendrijai ir valstybei narėi.
- (27) Valstybių narių vykdomos išieškojimo procedūros gali tęstis keletą metų neturint garantijų, kad jos bus veiksmingos. Procedūroms taikyti reikalingos išlaidos taip pat gali būti neproporcingos sumoms, kurios yra ar gali būti surinktos. Todėl tam tikrais atvejais valstybėms narėms turėtų būti leista sustabdyti išieškojimo procedūras.
- (28) EŽŪFKP sumos, kurios buvo išieškotos ar anuliuotos dėl pažeidimų, turėtų būti ir toliau naudojamos patvirtintoms kaimo plėtros programoms atitinkamoje valstybėje narėje, kadangi jos buvo paskirtos tai valstybei narėi. Siekiant apsaugoti Bendrijos biudžeto finansinius interesus turėtų būti numatytos atitinkamos nuostatos, taikomos tais atvejais, jeigu nustačiusi pažeidimus valstybė narė nesiimtų reikiamų priemonių.
- (29) Siekiant sudaryti galimybę dar kartą panaudoti EŽŪGF ir EŽŪFKP lėšas, atitinkamai turėtų būti nustatytos taisyklės dėl sumų, kurias valstybės narės išieško atlikusios atitikties patvirtinimą ir procedūras, pradėtas dėl nustatytų pažeidimų bei aplaidumo, skyrimo ir dėl papildomų mokesčių pieno ir pieno produktų sektoriuje.
- (30) Kad Komisija galėtų vykdyti savo išipareigojimą – patikrinti, ar valstybėse narėse sukurtos ir tinkamai veikia Bendrijos lėšų valdymo ir kontrolės sistemos – nepažeidžiant valstybių narių atliekamos kontrolės, turėtų būti numatyta, kad patikrinimą atliks Komisijos įgalioti asmenys, o Komisija galės prašyti valstybių narių pagalbos.
- (31) Komisijai perduodamai informacijai parengti turi būti kuo plačiau naudojamos informacinės technologijos. Atlikdama patikrinimus, Komisija turi galėti tiesiogiai ir nedelsiant naudotis visa informacija apie išlaidas, laikomą popieriniuose dokumentuose ir elektroninėse laikmėnose.

- (32) Turėtų būti nustatyta paskutinių išmokų pagal kaimo plėtros programas, patvirtintas 2000–2006 m. laikotarpiui ir finansuojamas iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (toliau – EŽŪOGF) Garantijų skyriaus, data. Kad valstybėms narėms būtų kompensuoti po šios datos atlikti mokėjimai, turi būti numatytos konkrečios pereinamojo laikotarpio priemonės. Šios priemonės turėtų apimti nuostatas dėl avansinių mokėjimų, kuriuos Komisija atlieka pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, dėl išieškojimo sumų, kurios buvo savanoriškai pakeistos pritaikius 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1259/1999, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles⁽²⁾, 4 ir 5 straipsniuose numatytas išmokos sumos keitimo priemones.
- (33) Turėtų būti nustatyta data, kai Komisija gali automatiškai panaikinti išpareigojimus dėl sumų, dėl kurių buvo išpareigota, bet kurios nebuvo panaudotos vykdant EŽŪOGF Garantijų skyriaus finansuojamas kaimo plėtros programas, jeigu iki tos datos ji negavo reikalingų su veiklos užbaigimu susijusių dokumentų. Turėtų būti nustatyti dokumentai, kurie yra reikalingi Komisijai nustatyti, ar priemonės buvo užbaigtos.
- (34) Komisija yra atsakinga už fondų valdymą ir glaudų valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą pasitelkiant Žemės ūkio fondų komitetą.
- (35) Dėl Bendrijos finansavimo apimčių būtina, kad Europos Parlamentas ir Taryba būtų nuolat informuojami teikiant jiems finansines ataskaitas.
- (36) Taikant nacionalines kontrolės sistemas ir atliekant atitikties patvirtinimą gali būti perduodami asmens duomenys ar komercinės paslaptys, todėl valstybės narės ir Komisija turėtų užtikrinti informacijos, gautos vykdant šią veiklą, konfidencialumą.
- (37) Siekiant užtikrinti patikimą Bendrijos biudžeto finansų valdymą ir valstybėms narėms bei ūkininkams laikantis nešališkumo principo, turėtų būti apibrėžtos euro naudojimo taisyklės.
- (38) Turėtų būti panaikintas Tarybos reglamentas Nr. 25 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo⁽³⁾, 1997 m. balandžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 723/97 dėl valstybių narių veiksmų programų dėl EŽŪOGF Garantijų skyriaus išlaidų kontrolės įgyvendinimo⁽⁴⁾ bei Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999. Turėtų būti taip pat panaikinti kai kurie 1991 m. kovo 4 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 595/91 dėl pažeidimų ir neteislingai sumokėtų sumų, susijusių su bendrosios žemės ūkio politikos finansavimu, susigrąžinimo, ir dėl šios srities informacinės sistemos organizavimo⁽⁵⁾ straipsniai, kadangi atitinkamos nuostatos numatomos šiame reglamente.
- (39) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽⁶⁾, atskiriant valdymo komitetų procedūros priemones ir patariamųjų komitetų procedūros priemones, kadangi patariamųjų komitetų procedūra tam tikrais atvejais ir atsižvelgiant į pastarosios padidėjusį efektyvumą yra tinkamesnė.
- (40) Pakeitus panaikinamuose reglamentuose numatytas priemones šio reglamento priemonėmis gali atsirasti kai kurios praktinės ir konkrečios, ypač su perėjimu prie naujos tvarkos susijusios problemos, kurios šiame reglamente nėra numatytos. Siekiant užkirsti kelią tokiems atvejams, Komisijai turėtų būti leista patvirtinti reikiamas ir tinkamai pagrįstas priemones. Šios priemonės gali nukrypti nuo reglamento nuostatų, bet tik tiek, kiek reikia, ir ribotą laikotarpį.
- (41) Pagal šį reglamentą finansuojamų kaimo plėtros programų programavimo laikotarpis prasideda 2007 m. sausio 1 d., todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo tos datos. Tačiau kai kurios nuostatos turėtų būti taikomos nuo ankstesnės datos.

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 103.

⁽²⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 113.

⁽³⁾ OL 30, 1962 4 20, p. 991. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 728/70 (OL L 94, 1970 4 28, p. 9).

⁽⁴⁾ OL L 108, 1997 4 25, p. 6. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2136/2001 (OL L 288, 2001 11 1, p. 1).

⁽⁵⁾ OL L 67, 1991 3 14, p. 11.

⁽⁶⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

(42) Auditų rūmai pateikė nuomonę ⁽¹⁾.

3 straipsnis

(43) Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas pateikė nuomonę ⁽²⁾,

EŽŪGF išlaidos

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

Šiame reglamente nustatomos bendrosios žemės ūkio politikos išlaidų, įskaitant išlaidas kaimo plėtrai, konkrečios finansavimo sąlygos ir taisyklės.

2 straipsnis

Žemės ūkio išlaidų finansavimo fondai

1. Siekiant įgyvendinti Sutartyje apibrėžtus bendrosios žemės ūkio politikos tikslus ir užtikrinti įvairių šios politikos priemonių, įskaitant kaimo plėtros priemones, finansavimą įsteigiami:

- a) Europos žemės ūkio garantijų fondas, toliau vadinamas EŽŪGF;
- b) Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai, toliau vadinamas EŽŪFKP.

2. EŽŪGF ir EŽŪFKP yra Europos Bendrijų bendrojo biudžeto dalis.

1. EŽŪGF finansuoja, taikant valstybių narių ir Bendrijos pasidalijamąjį valdymą, šias pagal Bendrijos teisės aktus padarytas išlaidas:

- a) grąžinamąsias išmokas už žemės ūkio produktų eksportą į trečiąsias šalis;
- b) intervencines priemones, skirtas reguliuoti žemės ūkio rinką;
- c) pagal bendrąją žemės ūkio politiką numatytas tiesiogines išmokas ūkininkams;
- d) Bendrijos finansinę paramą informacijos apie žemės ūkio produktus Bendrijos vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyje teikimo bei tų produktų skatinimo priemonėms, kurias taiko valstybės narės pagal Komisijos atrinktas programas, išskyrus 4 straipsnyje minimas programas.

2. EŽŪGF centralizuotai finansuoja šias pagal Bendrijos teisę padarytas išlaidas:

- a) Bendrijos finansinę paramą konkrečioms veterinarinėms priemonėms, veterinarinio patikrinimo priemonėms, maisto produktų ir pašarų tikrinimo priemonėms, gyvulių ligų likvidavimo ir priežiūros programoms (veterinarinėms priemonėms) bei fitosanitarinės priemonės;
- b) žemės ūkio produktų skatinimui, vykdomam tiesiogiai Komisijos arba per tarptautines organizacijas;
- c) pagal Bendrijos teisės aktus patvirtintoms priemonėms, skirtoms žemės ūkio genetinių išteklių išsaugojimui, apibūdinimui, rinkimui ir naudojimui užtikrinti;
- d) žemės ūkio apskaitos informacinių sistemų sukūrimui ir išlaikymui;
- e) žemės ūkio tyrimų sistemų, įskaitant žemės ūkio valdų struktūros tyrimus;
- f) su žuvininkystės rinka susijusias išlaidas.

⁽¹⁾ OL L 121, 2005 5 20, p. 1.

⁽²⁾ 2005 m. vasario 9 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

4 straipsnis

EŽŪFKP išlaidos

EŽŪFKP finansuoja, taikant valstybių narių ir Bendrijos pasidalijamąjį valdymą, Bendrijos finansinę paramą kaimo plėtros programoms, įgyvendinamoms pagal atitinkamus Bendrijos teisės aktus.

5 straipsnis

Kitas finansavimas, įskaitant techninę pagalbą

EŽŪGF ir EŽŪFKP atitinkamai gali finansuoti centralizuotai Komisijos iniciatyva ir (arba) jos vardu parengiamąsias, stebėsenos, administracinės ir techninės pagalbos, vertinimo, audito ir tikrinimo priemones, reikalingas bendrajai žemės ūkio politikai, įskaitant kaimo plėtrą, įgyvendinti. Šias priemones sudaro:

- a) bendrosios žemės ūkio politikos analizei, valdymui, stebėsenai, keitimuisi informacija ir įgyvendinimui reikalingos priemonės, taip pat kontrolės sistemų įgyvendinimo ir techninės bei administracinės pagalbos priemonės;
- b) priemonės, reikalingos bendrąją žemės ūkio politiką finansuojančių fondų metodams ir techninėms informavimo, sujungimo, priežiūros bei finansų valdymo kontrolės priemonėms išlaikyti ir plėtoti;
- c) informacijos apie bendrąją žemės ūkio politiką teikimas, vykdomas Komisijos iniciatyva;
- d) bendrosios žemės ūkio politikos tyrimai ir EŽŪGF bei EŽŪFKP finansuojamų priemonių įvertinimas, įskaitant įvertinimo metodų tobulinimą ir keitimąsi informacija apie praktiką;
- e) prirėikus vykdomosios įstaigos, įsteigtos pagal 2002 gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 58/2003, nustatantį vykdomųjų įstaigų, kurioms pavedamos tam tikros Bendrijos programų valdymo užduotys, įstatus⁽¹⁾, ir veikiančios bendrosios žemės ūkio politikos srityje;

- f) priemonės, susijusios su platinimu, informavimu, bendradarbiavimo skatinimu ir pasidalijimu patirtimi Bendrijos lygiu, kurių imamasi kaimo plėtros srityje, įskaitant ir atitinkamų dalyvių bendradarbiavimą.

6 straipsnis

Mokėjimo agentūrų ir koordinavimo įstaigų akreditavimas ir akreditavimo atšaukimas

1. Mokėjimo agentūros yra valstybių narių tarnybos arba įstaigos, kurios atsižvelgiant į jų atliekamus mokėjimus, taip pat informacijos perdavimą ir saugojimą pakankamai garantuoja, kad:

- a) prieš suteikiant leidimą apmokėti būtų patikrinama prašymų ir pagal kaimo plėtros sistemą – pagalbos skyrimo procedūrų tinkamumas, kaip ir jų atitikimas Bendrijos taisyklėms;
- b) atlikti mokėjimai yra teisingai ir išsamiai užregistruoti sąskaitose;
- c) atlikti pagal Bendrijos teisės aktus nustatyti patikrinimai;
- d) reikiami dokumentai pateikiami per Bendrijos taisyklėse nustatytą laiką ir nustatyta forma;
- e) dokumentai, įskaitant elektroninius dokumentus pagal Bendrijos taisyklėse pateiktą apibrėžimą, prieinami ir saugomi taip, kad būtų užtikrintas jų išsamumas, galiojimas ir įskaitomumas.

Šių užduočių, išskyrus Bendrijos pagalbos išmokėjimą, vykdymas gali būti deleguojamas.

2. Valstybės narės tarnybas arba įstaigas, kurios atitinka 1 dalyje nustatytas sąlygas, akredituoja kaip mokėjimo agentūras.

Kiekviena valstybė narė, atsižvelgdama į savo konstitucines nuostatas ir institucinę struktūrą, sumažina akredituotų mokėjimo agentūrų skaičių iki minimumo, užtikrinančio, kad 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytos išlaidos būtų padarytos tinkamomis administracinėmis ir apskaitos sąlygomis.

⁽¹⁾ OL L 11, 2003 1 16, p. 1.

3. Jeigu akredituota daugiau kaip viena mokėjimo agentūra, valstybė narė Komisijai pateikia informaciją apie tarnybą arba įstaigą, kuriai ji paveda šias užduotis:

- a) surinkti informaciją, kuri turi būti teikiama Komisijai, ir nusiųsti ją Komisijai;
- b) skatinti suderintą Bendrijos taisyklių taikymą.

Šiai tarnybai arba įstaigai (toliau – koordinavimo įstaiga) valstybės narės suteikia specialų akreditavimą, susijusį su finansine informacija, numatyta a punkte.

4. Jeigu akredituota mokėjimo agentūra neatitinka arba nebeatitinka vienos ar kelių 1 dalyje nustatytų sąlygų, valstybė narė atšaukia akreditavimą, mokėjimo agentūrai neatlikus reikiamų pakeitimų per nustatytą laiką, atsižvelgiant į problemos svarbą.

7 straipsnis

Sertifikavimo įstaigos

Sertifikavimo įstaiga yra valstybės narės paskirtas viešasis ar privatus teisės subjektas, atsakingas už akredituotų mokėjimo agentūrų ataskaitų teisingumo, išsamumo ir tikslumo sertifikavimą, atsižvelgiant į jų sukurtą valdymo ir kontrolės sistemą.

8 straipsnis

Informacijos perdavimas ir galimybė naudotis dokumentais

1. Be to, kas numatyta sektorių reglamentų nuostatomis, valstybės narės siunčia Komisijai šią informaciją, deklaracijas ir dokumentus:

- a) akredituotų mokėjimo agentūrų ir akredituotų koordinavimo įstaigų:
 - i) akreditavimo dokumentą;
 - ii) funkcijas (akredituota mokėjimo agentūra arba akredituota koordinavimo įstaiga);
 - iii) prireikus akreditavimo atšaukimą;

b) sertifikavimo įstaigų:

- i) pavadinimą;
- ii) adresą;

c) priemonių, susijusių su EŽŪGF ir EŽŪFKP finansuojamomis operacijomis:

- i) akredituotos mokėjimo agentūros arba akredituotos koordinavimo įstaigos pasirašytas išlaidų deklaracijos, kurios laikomos mokėjimo paraiškėmis, bei reikalingą informaciją;
- ii) EŽŪGF finansinių poreikių prognozes, ir atnaujintas EŽŪFKP einamųjų bei sekančių metų išlaidų prognozes;
- iii) akredituotų mokėjimo agentūrų metines sąskaitas ir patikinimo pareiškimą, pasirašytus už akredituotą mokėjimo agentūrą atsakingo asmens, kartu su jų apmokėjimui būtina informacija ir 7 straipsnyje nurodytos sertifikavimo įstaigos parengtą sertifikavimo ataskaitą.

Akredituotų mokėjimo agentūrų metinė sąskaita, susijusi su EŽŪFKP išlaidomis, teikiama atskirai pagal kiekvieną programą.

2. Akredituotos mokėjimo agentūros saugo atliktų mokėjimų patvirtinamuosius dokumentus ir Bendrijos teisės aktuose nustatytos administracinės ir fizinės kontrolės vykdymo dokumentus bei šiuos dokumentus ir informaciją teikia Komisijai.

Jeigu tuos dokumentus saugo pagal mokėjimo agentūros įgaliojimą veikianti institucija, atsakinga už leidimų apmokėti išlaidas išdavimą, ta institucija siunčia akredituotai mokėjimo agentūrai atliktų patikrinimų skaičiaus, jų turinio bei priemonių, kurių buvo imtasi atsižvelgus į patikrinimų rezultatus, ataskaitas.

9 straipsnis

Bendrijos finansinių interesų apsauga ir garantijos

1. dėl Bendrijos fondų valdymo Valstybės narės:
 - a) vykdydamos bendrąją žemės ūkio politiką priima visas būtinas teises, reglamentuojančias ir administracines nuostatas bei imasi visų kitų priemonių, reikalingų veiksmingai finansinių Bendrijos interesų apsaugai, visų pirma siekdamos:
 - i) patikrinti iš EŽŪGF ir EŽŪFKP lėšų finansuojamų operacijų tikrumą ir atitikimą;
 - ii) užkirsti kelią pažeidimams ir su jais kovoti;
 - iii) susigražinti sumas, kurios buvo prarastos dėl pažeidimų ar aplaidumo;
 - b) sukurti veiksmingą valdymo ir kontrolės sistemą, apimančią sąskaitų sertifikavimą ir patikinimo pareiškimą, kurią pasirašo už akredituotą mokėjimo agentūrą atsakingas asmuo.
2. Komisija užtikrina, kad valstybės narės patikrintų 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytų išlaidų teisėtumą ir atitikimą bei laikytųsi patikimo finansų valdymo principų; šiuo tikslu ji imasi šių priemonių ir atlieka šiuos patikrinimus:
 - a) patikrina, ar valstybėse narėse yra sukurtos ir tinkamai veikia valdymo ir kontrolės sistemos;
 - b) iš dalies ar visiškai sumažina tarpines išmokas arba sustabdo jų mokėjimą ir atlieka reikiamas finansines korekcijas, ypač jei valdymo ir kontrolės sistemos veikia nesklandžiai;
 - c) patikrina, ar išankstinis finansavimas yra kompensuotas, ir prireikus automatiškai panaikina biudžetinius įsipareigojimus.
3. Valstybės narės Komisijai praneša apie taikant 1 dalį priimtas nuostatas bei įvykdytas priemones ir, atsižvelgiant į kaimo plėtros programas, apie valdymo ir kontrolės

priemones, kurių imtasi pagal Bendrijos teisės aktus, susijusius su EŽŪFKP parama kaimo plėtrai, tam, kad būtų užtikrinta Bendrijos finansinių interesų apsauga.

10 straipsnis

Mokėjimo agentūrų atliekamų mokėjimų leistinumai

Bendrija gali padengti 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytas išlaidas tik tuo atveju, jei jas padarė valstybių narių paskirtos akredituotos mokėjimo agentūros.

11 straipsnis

Visos išmokos paramos gavėjams išmokėjimas

Jei Bendrijos teisės aktuose nenumatoma kitaip, išmokos, susijusios su finansavimu pagal šį reglamentą arba su sumomis, atitinkančiomis viešąją finansinę paramą pagal kaimo plėtros programas, išmokamos paramos gavėjams visos.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

EŽŪGF

1 SKYRIUS

Bendrijos finansavimas

12 straipsnis

Viršutinė biudžeto riba

1. EŽŪGF išlaidų metinė viršutinė riba yra didžiausia šiam fondui tarpinstituciniame susitarime numatytoje daugiametėje finansinėje programoje nustatyta suma, atskaičiavus 2 dalyje nurodytas sumas.

2. Komisija nustato sumas, kurios pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 10 straipsnio 2 dalį bei 143d straipsnį ir 143e straipsnį yra skiriamos EŽŪFKP.

3. Remdamasi 1 ir 2 dalyse nurodytais duomenimis, Komisija nustato grynąjį likutį, skiriamą EŽŪGF išlaidoms.

13 straipsnis

Administravimo ir personalo išlaidos

Valstybių narių ir išmokų iš EŽŪGF gavėjų patirtos administravimo ir personalo išlaidos nefinansuojamos iš fondo lėšų.

14 straipsnis

Mėnesinės išmokos

1. Asignavimus, reikalingus 3 straipsnio 1 dalyje nurodytoms išlaidoms padengti, valstybėms narėms Komisija skiria išmokėdama mėnesines kompensacijas (toliau – mėnesinės išmokos), remdamasi akredituotų mokėjimo agentūrų per ataskaitinį laikotarpį padarytomis išlaidomis.

2. Kol Komisija perves mėnesines išmokas, išlaidoms apmokėti reikalingus išteklius sutelkia valstybės narės, atsižvelgdamos į savo akredituotų mokėjimo agentūrų poreikius.

15 straipsnis

Mėnesinių išmokų mokėjimo tvarka

1. Nepažeidžiant 30 ir 31 straipsniuose nurodytų sprendimų, Komisija išmoka mėnesines išmokas išlaidoms, kurias per ataskaitinį mėnesį padaro valstybių narių akredituotos mokėjimo agentūros, padengti.

2. Komisija sprendimą dėl mėnesinių išmokų priima 41 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka, remdamasi valstybių narių pateikta išlaidų deklaracija bei pagal 8 straipsnio 1 dalį pateiktą informaciją, atsižvelgdama į pagal 17 straipsnį taikomus sumažinimus ar sustabdymus.

3. Mėnesinės išmokos kiekvienai valstybei narei išmokamos ne vėliau kaip antro mėnesio, einančio po to mėnesio, kurį buvo padarytos išlaidos, trečią darbo dieną.

4. Nuo spalio 1 d. iki spalio 15 d. valstybių narių padarytos išlaidos priskiriamos spalio mėnesį padarytomis išlaidoms. Išlaidos, padarytos nuo spalio 16 d. iki spalio 31 d., priskiriamos lapkričio mėnesį padarytomis išlaidoms.

5. Komisija gali nuspręsti atlikti papildomas išmokas arba atskaitymus. Tokiais atvejais Žemės ūkio fondų komitetui apie tai pranešama per artimiausią posėdį.

16 straipsnis

Mokėjimo terminų laikymasis

Jeigu mokėjimo agentūros nesilaiko terminų, nustatytų Bendrijos teisės aktuose, Bendrijos finansavimas išmokoms neskiriamas, išskyrus nustatytus atvejus, sąlygas bei apribojimus, atsižvelgiant į proporcingumo principą.

17 straipsnis

Mėnesinių išmokų sumažinimas ir sustabdymas

1. Jei Komisija, remdamasi išlaidų deklaracijomis ir 15 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija, negali daryti išvados, kad lėšos numatytos išmokėti pagal taikomas Bendrijos taisykles, ji atitinkamos valstybės narės per laiką, kurį nustato atsižvelgusi į problemos svarbą ir kuris paprastai negali būti trumpesnis nei trisdešimt dienų, paprašo pateikti papildomos informacijos.

Valstybei narei nepateikus atsakymo į pirmojoje pastraipoje nurodytą Komisijos prašymą arba jei tas atsakymas nėra patenkinamas ar leidžia daryti išvadą, jog taikomų Bendrijos taisyklių nebuvo laikomasi arba Bendrijos lėšos buvo naudojamos netinkamai, Komisija gali mėnesines išmokas valstybei narei sumažinti arba laikinai sustabdyti. Ji apie tai praneša valstybei narei, nurodydama, kad mėnesinės išmokos sumažintos ar jų mokėjimas sustabdytas.

2. Jei pagal 15 straipsnio 2 dalyje nurodytas išlaidų deklaracijas ar informaciją Komisija gali daryti išvadą, kad buvo viršyta Bendrijos teisės aktuose nustatyta viršutinė finansinė riba arba akivaizdžiai nesilaikyta taikomų Bendrijos taisyklių, ji gali sumažinti mėnesines išmokas ar sustabdyti jų mokėjimą, kaip nurodyta 1 dalies antrojoje pastraipoje, prieš tai valstybei narei leidusi pateikti savo pastabas.

3. Sumažinimai ir sustabdymai taikomi pagal proporcingumo principą, vykdant 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą dėl mėnesinių išmokų ir nepažeidžiant 30 ir 31 straipsniuose nurodytų sprendimų.

2 SKYRIUS

19 straipsnis

Biudžetinė drausmė

18 straipsnis

Viršutinės ribos laikymasis

1. Visuose biudžeto procedūros ir biudžeto vykdymo etapuose su EŽŪGF išlaidomis susiję asignavimai negali viršyti 12 straipsnio 3 dalyje nurodyto gryojo likučio.

Visuose Komisijos pasiūlytuose arba Tarybos ar Komisijos priimtuose teisės aktuose, kurie daro įtaką EŽŪGF biudžetui, laikomasi 12 straipsnio 3 dalyje nurodyto gryojo likučio.

2. Jei valstybei narei viršutinė finansinė žemės ūkio išlaidų riba pagal Bendrijos teisės aktus yra nustatyta eurais, šios išlaidos, kurios prirėkus patikslinamos atsižvelgiant į galimas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnio taikymo pasekmes, kompensuojamos neviršijant minėtos eurais nustatytos viršutinės ribos.

3. Bendrijos teisės aktuose nustatytos tiesioginėms išmokoms taikomos nacionalinės viršutinės ribos, įskaitant Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 41 straipsnio 1 dalyje ir 71d straipsnyje nustatytas ribas, pakoreguotas pagal minėto reglamento 10 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalyje nustatytus procentinius dydžius ir pataisas, yra laikomos finansinėmis viršutinėmis ribomis, nustatytomis eurais.

4. Jei iki kiekvienų metų birželio 30 d. Taryba nepadarė Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnyje 1 dalyje numatytų patikslinimų, Komisija padaro tuos patikslinimus pagal šio reglamento 41 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą ir apie tai nedelsiant informuoja Tarybą.

5. Ne vėliau kaip iki gruodžio 1 d. Taryba Komisijos pasiūlymu, padarytu remiantis jos turima nauja informacija, gali pritaikyti patikslinimų tiesioginėms išmokoms normą, nustatytą pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnio 1 dalį.

Biudžetinės drausmės procedūra

1. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su išankstiniu N finansinių metų biudžeto projektu pateikia savo prognozes N – 1, N ir N + 1 finansiniams metams. Tuo pačiu ji pateikia nustatytų skirtumų tarp N – 2 bei N – 3 finansinių metų pradinių prognozių ir faktinių išlaidų analizę.

2. Jeigu sudarant N finansinių metų preliminarų biudžeto projektą paaiškėja, jog yra tikimybė, kad grynasis likutis, nurodytas 12 straipsnio 3 dalyje, atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnyje nustatytą maržą, N metais bus viršytas, Komisija Tarybai pasiūlo būtinas priemones, įskaitant tas, kurios yra privalomos pagal Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 11 straipsnio 2 dalį.

3. Bet kuriuo metu, jei Komisija mano, kad esama rizikos, jog 12 straipsnio 3 dalyje nurodytas grynasis likutis gali būti viršytas, ir kad ji pagal suteiktus valdymo įgaliojimus negali imtis pakankamų priemonių situacijai pagerinti, Komisija Tarybai pasiūlo kitas priemones, skirtas užtikrinti, kad būtų laikomasi nustatyto likučio.

Taryba per du mėnesius nuo Komisijos pasiūlymo gavimo, laikydama Sutarties 37 straipsnyje nustatytos tvarkos, priima sprendimą dėl šių priemonių. Europos Parlamentas pateikia savo nuomonę laiku, kad Taryba galėtų su ja susipažinti ir per nurodytą laikotarpį priimti sprendimą.

4. Jei N finansinių metų pabaigoje valstybių narių prašymų kompensuoti išlaidas sumos viršija arba gali viršyti grynąjį likutį nustatytą pagal 12 straipsnio 3 dalį, Komisija:

- a) proporcingai atsižvelgia į valstybių narių pateiktus prašymus ir, neviršydama turimo biudžeto, preliminariai nustato atitinkamo mėnesio mokėjimų sumą;
- b) ne vėliau kaip iki kitų metų vasario 28 d. įvertina praėjusiais finansiniais metais kiekvienai valstybei narei skirtą Bendrijos finansavimą;
- c) 41 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka nustato bendrą Bendrijos finansavimo sumą, paskirstytą kiekvienai valstybei narei remiantis Bendrijos finansavimui taikoma bendra norma, ir neviršijant mėnesinėms išmokoms skirto turimo biudžeto;
- d) ne vėliau kaip išmokant N + 1 metų kovo mėnesio mėnesines išmokas, išmoka valstybių narių tarpusavyje mokėtinas kompensacijas.

20 straipsnis

patvirtinimo Komisijoje, realiai rinkoje nustatytą keitimo kursą.

Išankstinio perspėjimo sistema

Siekdama užtikrinti, kad nebūtų viršyta viršutinė biudžeto riba, Komisija įdiegia kas mėnesinę išankstinio perspėjimo ir kontrolės sistemą, skirtą EŽŪGF išlaidoms.

Prieš prasidedant kiekvieniems finansiniams metams, Komisija šiuo tikslu parengia mėnesinių išlaidų įvertinimą, jei reikia, remdamasi paskutiniųjų trejų metų mėnesinių išlaidų vidurkiu.

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai teikia mėnesinę ataskaitą, kurioje išanalizuoja patirtų išlaidų raidą, palyginama ją su išlaidų įvertinimais ir pateikia prognozuojamo panaudojimo einamaisiais finansiniais metais vertinimą.

21 straipsnis

Referencinis keitimo kursas

1. Komisija, priimdama preliminarų biudžeto projektą arba to projekto pataisų raštą, susijusį su išlaidomis žemės ūkiui, EŽŪGF biudžeto sąmatai sudaryti naudoja vidutinį per paskutinįjį ketvirtį, pasibaigusį ne anksčiau kaip prieš dvidešimt dienų iki Komisijos atlikto biudžeto dokumento patvirtinimo, rinkoje nustatytą euro ir JAV dolerio keitimo kursą.

2. Priimdama preliminarų biudžeto pataisų ir papildomo biudžeto projektą arba pastarojo pataisų raštą, jei šie dokumentai yra susiję su 3 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytų priemonių asignavimais, Komisija naudoja:

a) vidutinį nuo praėjusių finansinių metų rugpjūčio 1 d. iki paskutiniojo ketvirčio, pasibaigusio ne anksčiau kaip prieš dvidešimt dienų iki Komisijos atlikto biudžeto dokumento patvirtinimo, ir ne vėliau kaip einamųjų finansinių metų liepos 31 d., rinkoje faktiškai nustatytą euro ir JAV dolerio keitimo kursą;

b) likusio finansinių metų laikotarpio prognozėms – vidutinį per paskutinįjį ketvirtį, pasibaigusį ne anksčiau kaip prieš dvidešimt dienų iki biudžeto dokumento

III ANTRAŠTINĖ DALIS

EŽŪFKP

1 SKYRIUS

Finansavimo būdai

22 straipsnis

Finansavimas iš EŽŪFKP

Iš EŽŪFKP kaimo plėtros programų išlaidoms skiriamas finansavimas kiekvienai programai yra apibrėžiamas neviršijant Bendrijos teisės aktuose, susijusiuose su EŽŪFKP parama kaimo plėtrai, nustatytos viršutinės ribos ir Komisijos nustatytų sumų pagal šio reglamento 12 straipsnio 2 dalį.

Išlaidoms, finansuojamoms pagal šį reglamentą, negali būti suteiktas joks kitas finansavimas iš Bendrijos biudžeto.

23 straipsnis

Biudžetiniai įsipareigojimai

Bendrijos biudžetiniai įsipareigojimai kaimo plėtros programoms (toliau – biudžetiniai įsipareigojimai) vykdomi nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. išmokant metines išmokas.

Komisijos sprendimas, patvirtinantis kiekvieną valstybės narės pateiktą kaimo plėtros programą, yra sprendimas dėl finansavimo, kaip apibrėžta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 75 straipsnio 2 dalyje, ir, kai apie jį pranešama atitinkamai valstybei narei, – teisinis įsipareigojimas pagal pastarąjį reglamentą.

Komisijai patvirtinus tam tikrą programą, įvykdomas pirmosios metinės išmokos biudžetinis įsipareigojimas. Vėlesnių metų išmokų biudžetinius įsipareigojimus Komisija įvykdo iki kiekvienų metų gegužės 1 d. remdamasi antroje pastraipoje nurodytu sprendimu.

2 SKYRIUS

26 straipsnis

Finansų valdymas**Tarpinių išmokų mokėjimas**

24 straipsnis

Mokėjimams taikomos bendrosios nuostatos

1. EŽŪFKP mokėjimus Komisija atlieka laikydamasi biudžetinių įsipareigojimų.
2. Komisija valstybėms narėms, atlikdama išankstinį finansavimą, tarpinius mokėjimus ir išmokėdama likutį, skiria asignavimus, reikalingus 4 straipsnyje nurodytoms išlaidoms padengti. Asignavimai išmokami laikantis 25, 26, 27 ir 28 straipsniuose numatytų sąlygų.
3. Mokėjimai priskiriami seniausiam atviram biudžetiniam įsipareigojimui.
4. Bendra išankstinio finansavimo ir tarpinių išmokų suma negali sudaryti daugiau kaip 95 % EŽŪFKP finansinio įnašo, skirto kiekvienai kaimo plėtros programai.

25 straipsnis

Išankstinis finansavimas

1. Patvirtinusi kaimo plėtros programą, Komisija valstybei narei pagal atitinkamą programą išmoka bendrą išankstinio finansavimo sumą. Toks išankstinis finansavimas sudaro 7 % lėšų, skiriamų atitinkamai programai iš EŽŪFKP. Atsižvelgiant į biudžeto galimybes, jis gali būti mokamas dalimis dvejus finansinius metus.
2. Komisijai gražinama visa išankstinio finansavimo suma, jeigu per dvidešimt keturis mėnesius nuo pirmosios išankstinio finansavimo dalies išmokėjimo neatsiunčiama nė viena išlaidų deklaracija pagal kaimo plėtros programą.
3. Palūkanos nuo išankstinio finansavimo sumos yra skiriamos atitinkamai kaimo plėtros programai ir išskaičiuojamos iš galutinėje išlaidų deklaracijoje nurodytos viešųjų išlaidų sumos.
4. Išmokėta išankstinio finansavimo suma patvirtinama kaimo plėtros programos uždarymo metu.

1. Tarpinės išmokos mokamos pagal kiekvieną kaimo plėtros programą. Jos apskaičiuojamos taikant kiekvienai prioritetinei krypciai numatytą bendro finansavimo procentinį dydį, šiai krypciai patvirtintoms valstybės išlaidoms.

2. Tarpinės išmokas, skirtas padengti akredituotų mokėjimo agentūrų išlaidas, padarytas įgyvendinant programas, Komisija išmoka atsižvelgdama į turimas biudžeto lėšas.

3. Komisija kiekvieną tarpinę išmoką išmoka tuo atveju, jei įvykdomi šie reikalavimai:

- a) pagal 8 straipsnio 1 dalies c punktą Komisijai yra perduodama akredituotos mokėjimo agentūros pasirašyta išlaidų deklaracija;
- b) per visą programos vykdymo laikotarpį neviršijama bendra EŽŪFKP finansinio įnašo, skirto kiekvienai prioritetinei krypciai, suma;
- c) Komisijai perduodama privaloma paskutinė metinė kaimo plėtros įgyvendinimo ataskaita.

4. Jeigu viena iš šio straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų nėra įvykdyta ir dėl to išlaidų deklaracija negali būti priimta, Komisija nedelsdama apie tai praneša akredituotai mokėjimo agentūrai ir koordinuojančiai įstaigai.

5. Komisija tarpinę išmoką išmoka per 45 dienas nuo išlaidų deklaracijos, atitinkančios šio straipsnio 3 dalyje nustatytas sąlygas, užregistravimo, nepažeidžiant 30 ir 31 straipsniuose nurodytų sprendimų.

6. Akredituotos mokėjimo agentūros parengia ir Komisijos nustatytais intervalais Komisijai per tarpinę koordinavimo įstaigą, jei tokia yra paskirta, ar tiesiogiai, jei pastaroji nėra paskirta, pateikia su kaimo plėtros programomis susijusias tarpines išlaidų deklaracijas. Išlaidų deklaracijose nurodomos išlaidos, kurias agentūra patyrė per kiekvieną atitinkamą laikotarpį.

Tarpinės išlaidų, patirtų nuo spalio 16 d., deklaracijos priskiriamos ateinančių metų biudžetui.

27 straipsnis

Tarpinių išmokų sustabdymas ir sumažinimas

1. Tarpinės išmokos mokamos remiantis išlaidų deklaracijomis bei valstybių narių pateikta finansine informacija. Taikomas Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 81 straipsnis.

2. Jei remiantis valstybės narės pateiktomis išlaidų deklaracijomis ir finansine informacija negalima daryti išvados, kad išlaidų deklaravimas atitinka taikomas Bendrijos taisykles, valstybės narės yra paprašomos pateikti papildomą informaciją per laiką, kuris nustatomas atsižvelgiant į problemos rimtumą, tačiau paprastai negali būti trumpesnis kaip trisdešimt dienų.

3. Valstybei narei nepateikus atsakymo į 2 dalyje nurodytą prašymą arba pateikus tokį atsakymą, kuris nėra tinkamas ar kuriuo remiantis galima daryti išvadą, kad taikomų Bendrijos taisyklių buvo nesilaikoma arba Bendrijos lėšos buvo naudojamos neteisėtai, Komisija gali sumažinti tarpines išmokas arba laikinai sustabdyti jų mokėjimą valstybei narei. Ji atitinkamai informuoja valstybę narę.

4. Tarpinių išmokų sumažinimas ar jų mokėjimo sustabdymas, kaip nurodyta 26 straipsnyje, turi būti atliekamas laikantis proporcingumo principo ir nepažeisti 30 ir 31 straipsniuose nurodytų sprendimų.

28 straipsnis

Likučio išmokėjimas ir programos užbaigimas

1. Komisija likutį išmoka atsižvelgdama į turimas biudžeto lėšas po to, kai gauna kaimo plėtros programos galutinę metinę įgyvendinimo ataskaitą, remdamasi kiekvienai programos kryptčiai numatyto bendro finansavimo procentiniu dydžiu, paskutiniųjų atitinkamos kaimo plėtros programos įgyvendinimo finansinių metų sąskaita ir atitinkamu sprendimu dėl sąskaitų apmokėjimo. Ši sąskaita Komisijai pateikiama ne vėliau kaip 2016 m. birželio 30 d. ir apima tas išlaidas, kurias akredituota mokėjimo agentūra patyrė iki 2015 m. gruodžio 31 d.

2. Likutis išmokamas ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje minimos informacijos ir dokumentų gavimo. Nepažeidžiant 29 straipsnio 6 dalies nuostatų, ne vėliau kaip per šešis mėnesius Komisija panaikina išsipareigojimus, susijusius su po likučio išmokėjimo likusiomis išsipareigotomis sumomis.

3. Jei paskutinė metinė įgyvendinimo ataskaita ir paskutiniųjų programos įgyvendinimo metų sąskaitoms apmokėti reikalingi dokumentai Komisijai nusiųjami iki 2016 m. birželio 30 d., išsipareigojimas dėl likučio yra automatiškai panaikinamas pagal 29 straipsnio nuostatas.

29 straipsnis

Automatinis išsipareigojimų panaikinimas

1. Komisija automatiškai panaikina išsipareigojimus, susijusius su kaimo plėtros programai skirta biudžetinio išsipareigojimo dalimi, kuri nebuvo panaudota išankstiniame finansavimui ar tarpinėms išmokoms arba dėl kurios Komisijai nebuvo pateikta išlaidų, padarytų ne vėliau kaip iki kitų metų, einančių po biudžetinio išsipareigojimo metų, gruodžio 31 d., deklaracija, atitinkanti 26 straipsnio 3 dalyje numatytas sąlygas.

2. Iki 2015 m. gruodžio 31 d. neįvykdytų biudžetinių išsipareigojimų dalis, dėl kurios iki 2016 m. birželio 30 d. nėra pateikta išlaidų deklaracija, automatiškai panaikinama.

3. Jeigu priėmus kaimo plėtros programą patvirtinantį sprendimą reikalingas Komisijos sprendimas dėl pagalbos ar pagalbos schemos, automatinio išsipareigojimų panaikinimo laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo paskesnio sprendimo datos. Sumos, kurioms taikoma ši nukrypti leidžianti nuostata, nustatomos per valstybės narės nurodytą laikotarpį.

4. Vykstant teismo procesui ar nagrinėjant sustabdymo poveikį turintį administracinį ieškinį, 1 ar 2 dalyje nurodytas terminas, iki kurio atliekamas automatinis išsipareigojimų panaikinimas, nutraukiamas, atsižvelgiant į atitinkamų operacijų sumą, kol trunka teisminis procesas arba kol nagrinėjamas administracinis ieškinys, jei Komisija iš valstybės narės ne vėliau kaip N + 2 metų gruodžio 31 d. gauna pagrįstą informaciją.

5. Apskaičiuojant sumas, kurioms taikomas automatinis išsipareigojimų panaikinimas, neatsižvelgiama į:

a) tą biudžetinių išsipareigojimų dalį, dėl kurių buvo pateikta išlaidų deklaracija, bet kurių kompensavimą Komisija sumažino arba sustabdė iki N + 2 metų gruodžio 31 d.;

b) tą biudžetinių išsipareigojimų dalį, kurių mokėjimo agentūra negalėjo apmokėti dėl *force majeure* aplinkybių, turėjusių reikšmingą poveikį kaimo plėtros programos įgyvendinimui. *Force majeure* aplinkybėmis besiremiančios nacionalinės institucijos turi įrodyti jų tiesiogines pasekmes visos programos arba jos dalies įgyvendinimui

6. Komisija laiku informuoja valstybę narę atsiradus rizikai, kad bus taikomas automatinis išsipareigojimų panaikinimas. Komisija valstybei narei ir atitinkamoms institucijoms praneša apie automatiškai panaikinamą sumą, nurodytą jos turimoje informacijoje. Gavusi šią informaciją, valstybė narė per du mėnesius pritaria minėtai sumai arba pateikia savo pastabas. Komisija ne vėliau kaip per 9 mėnesius po 1 ir 4 dalyse nustatyto termino automatiškai panaikina išsipareigojimų vykdymą.

7. Automatinio išsipareigojimų panaikinimo atveju, tų metų EŽŪFKP parama atitinkamai kaimo plėtros programai sumažinama suma, kuriai taikytas automatinis išsipareigojimų panaikinimas. Valstybė narė paruošia patikslintą finansavimo planą, kuriame sumažinta paramos suma yra paskirstyta pagal programos prioritetus. Jei nepavykus to padaryti, Komisija proporcingai sumažina skirtas sumas kiekvienai programos krypciai.

8. Jei šis reglamentas įsigalioja po 2007 m. sausio 1 d., laikotarpis, per kurį gali būti pirmą kartą atliekamas 1 dalyje nurodytas automatinis išsipareigojimų panaikinimas, pirmajam išsipareigojimui pratęsiamas tiek mėnesių, kiek jų susidaro nuo 2007 m. sausio 1 d. iki datos, kada Komisija patvirtina atitinkamą kaimo plėtros programą.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

SĄSKAITŲ APMOKĖJIMAS IR KOMISIJOS ATLIEKAMA STEBĖSENA

1 SKYRIUS

Apmokėjimas

30 straipsnis

Sąskaitų apmokėjimas

1. Pasibaigus atitinkamiems finansiniams metams, Komisija iki kitų metų balandžio 30 d., remdamasi pagal 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktį perduota informacija, priima sprendimą dėl akredituotų mokėjimo agentūrų sąskaitų apmokėjimo 41 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

2. Sprendimas dėl sąskaitų apmokėjimo priimamas atsižvelgiant į pateiktos metinės sąskaitos užbaigtumą, tikslumą ir teisingumą. Sprendimas nepažeidžia vėliau pagal 31 straipsnį priimamų sprendimų.

31 straipsnis

Atitikties patikrinimas

1. Komisija priima sprendimą dėl išlaidų, kurios nebus finansuojamos pagal 41 straipsnio 3 dalyje nurodytą tvarką, jeigu ji nustato, kad 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodytos išlaidos buvo padarytos pažeidžiant Bendrijos taisyklių.

2. Komisija įvertina sumas, kurios nebus finansuojamos, atsižvelgdama į nustatytą neatitikimo svarbą. Komisija atsižvelgia į pažeidimo pobūdį ir lygį bei į Bendrijai padarytą finansinę žalą.

3. Prieš priimant sprendimą nefinansuoti, Komisijos patikrinimo išvados ir valstybės narės paaiškinimai pateikiami raštu, po to abi šalys stengiasi susitarti dėl priemonių, kurių reikės imtis.

Nepavykus susitarti, valstybė narė gali prašyti pradėti procedūrą, kurios tikslas – suderinti kiekvienos šalies pozicijas per keturis mėnesius. Šios procedūros rezultatai yra pateikiami Komisijai siunčiamoje ataskaitoje, kuri ją išnagrinėja prieš priimdama sprendimą nefinansuoti.

4. Negalima atsisakyti finansuoti:

a) 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų išlaidų, kurios buvo padarytos prieš daugiau kaip dvidešimt keturis mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie patikrinimo išvadą;

b) daugiamečių priemonių išlaidų, kurios yra 3 straipsnio 1 dalyje numatytų išlaidų dalis, arba kurios yra susijusios su 4 straipsnyje nurodytomis programomis, kai paskutinį išsipareigojimą gavėjas įvykdė prieš daugiau kaip dvidešimt keturis mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie patikrinimo išvadą;

c) b punkte nepamintų 4 straipsnyje nurodytų programų priemonių išlaidų, kurias mokėjimo agentūra apmokėjo arba tam tikrais atvejais išmokėjo likutį prieš daugiau kaip dvidešimt keturis mėnesius iki Komisijos raštiško pranešimo valstybei narei apie patikrinimo išvadą.

5. 4 dalis netaikoma:

a) 32 ir 33 straipsniuose nurodytų pažeidimų atveju;

b) nacionalinės pagalbos ar pažeidimų, dėl kurių buvo pradėta Sutarties 88 ar jos 226 straipsnyje nurodyta procedūra, atveju.

2 SKYRIUS

Pažeidimai

32 straipsnis

Konkrečios nuostatos, taikomos EŽŪGF

1. Po pažeidimo ar aplaidumo išieškotos sumos ir su jomis susijusios palūkanos sumokamos akredituotai mokėjimo agentūrai, kuri jas priskiria EŽŪGF skirtoms įplaukoms tą mėnesį, kada jos realiai yra sumokamos.

2. Atlikdama mokėjimą į Bendrijos biudžetą, valstybė narė gali fiksuoto dydžio išieškojimo išlaidoms padengti pasilikti 20 % sumos, atitinkančios išieškotų sumų dydį, išskyrus šios valstybės narės administracinėms institucijoms ar kitoms viešosios valdžios įstaigoms priskirtinų pažeidimų ar aplaidumo atvejus.

3. Perdavusios metines sąskaitas, kaip numatyta 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktyje, valstybės narės Komisijai pateikia suvestinę ataskaitą apie dėl pažeidimų pradėtas išieškojimo procedūras. Ataskaitoje dar neišieškotos sumos suskirstomos pagal administracinę ir (arba) teisminę procedūrą bei pagal metus, kai buvo atliktas pirminis administracinis ar teisminis pažeidimo nustatymas.

Valstybės narės užtikrina, kad išsamios detalės apie individualias išieškojimo procedūras ir dar neišieškotas individualias sumas yra prieinamos Komisijai.

4. Atlikusi 31 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą, Komisija gali nuspręsti, kad išieškotinas sumas turi sumokėti valstybė tokiais atvejais:

a) jeigu valstybė narė per vienerius metus nuo pirminio administracinio ar teismo pažeidimo nustatymo nepradėjo visų nacionalinės ir Bendrijos teisės aktuose nustatytų atitinkamų administracinių ar teisminių išieškojimo procedūrų;

b) jeigu nebuvo pažeidimo nustatymo administraciniame ar teisminiame nagrinėjime, arba jei tai padaryti buvo delsiama siekiant sutrukdyti išieškoti sumą, arba pažeidimas nebuvo įtrauktas į 3 dalies pirmojoje pastraipoje numatytą suvestinę ataskaitą pažeidimo nustatymo pirminio administracinio ar teismo nagrinėjimo metais.

5. Jeigu išieškojimas neatliekamas per ketverius metus nuo pažeidimo nustatymo pirminiame administraciniame ar teisminiame nagrinėjime arba per aštuonerius metus, kai dėl išieškojimo pateiktas ieškinys nacionaliniuose teismuose, 50 % finansinių padarinių dėl neišieškotų sumų dengia atitinkama valstybė narė, 50 % – Bendrijos biudžetas.

Valstybė narė 3 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytoje suvestinėje ataskaitoje atskirai nurodo sumas, kurios nebuvo išieškotos per šios dalies pirmojoje pastraipoje nustatytą terminą.

Neišieškojus sumų pagal pirmąją pastraipą, finansinė našta paskirstoma nepažeidžiant atitinkamos valstybės narės įsipareigojimo tęsti išieškojimo procedūras pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 dalį. 50 % tokiu būdu išieškotų sumų pervadama į EŽŪGF pritaikius šios straipsnio 2 dalyje numatytą atskaitymą.

Kai atliekant išieškojimo procedūrą galutiniam administraciniame ar teisminiame nagrinėjime dokumentu nustatoma, kad pažeidimas nepadarytas, atitinkama valstybė narė kaip išlaidas EŽŪGF deklaruoja pagal pirmąją pastraipą prisiimtą finansinę naštą.

Tačiau, jei dėl nesusijusių su atitinkama valstybe nare priežasčių neišieškoma per šios dalies pirmojoje pastraipoje nurodytą laikotarpį, ir jeigu išieškotina suma viršija 1 milijoną EUR, Komisija valstybės narės prašymu galiu šį terminą pratęsti ne ilgiau kaip 50 % pradinio termino.

6. Tinkamai pagrįstais atvejais valstybės narės gali nuspręsti nebetęsti išieškojimo. Tokį sprendimą jos gali priimti tik šiais atvejais:

a) jei padarytų ir numatomų padaryti išieškojimo išlaidų suma viršija sumą, kuri turi būti išieškota;

b) jei išieškojimas negalimas dėl skolininko ar už pažeidimą teisiškai atsakingų asmenų nemokumo, nustatyto ir pripažinto pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės aktus.

Atitinkama valstybė narė 3 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytoje suvestinėje ataskaitoje atskirai nurodo sumas, dėl kurių ji priėmė sprendimą nebetęsti išieškojimo procedūrą, ir pagrindžia savo sprendimą.

7. Valstybės narės metinėse sąskaitose, siunčiamose Komisijai pagal 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktį, nurodo sumas, kurias jos dengia pagal 5 dalį. Komisija patikrina, ar tai yra teisingai pritaikyta, ir padaro reikiamus patikslinimus priimdama 30 straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą.

8. Atlikusi 31 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą, Komisija gali nuspręsti nefinansuoti sumų, kurioms yra numatytas finansavimas iš Bendrijos biudžeto, šiais atvejais:

- a) jeigu ji pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalis nustato, kad pažeidimas ar išieškojimo trūkumas padarytas dėl valstybės narės administracinės institucijos ar kitos viešosios valdžios įstaigos pažeidimo ar aplaidumo;
- b) jeigu ji pagal šio straipsnio 6 dalį mano, kad valstybės narės pateiktos priežastys nėra pakankamos pagrįsti sprendimą sustabdyti išieškojimo procedūrą.

33 straipsnis

Konkrečios nuostatos, taikomos EŽŪFKP

1. Valstybės narės atlieka finansinius patikslinimus, reikiamus dėl kaimo plėtros operacijų ar programų pažeidimų ar jų vykdymo aplaidumo, visiškai ar iš dalies nutraukiant atitinkamą Bendrijos finansavimą. Valstybės narės atsižvelgia į nustatytų pažeidimų pobūdį ir sunkumą bei EŽŪFKP finansinius nuostolių lygį.

2. Kai Bendrijos lėšos jau buvo išmokėtos gavėjui, jas susigrąžina akredituotos mokėjimo agentūros pagal savo nustatytas išieškojimo procedūras ir jos yra dar kartą panaudojamos pagal 3 dalies c punktą.

3. Valstybės narės finansinius patikslinimus atlieka ir pakartotinai lėšas panaudoja laikydamosi šių sąlygų:

- a) kai nustatomi pažeidimai, valstybės narės tiria visas operacijas, kurioms galėjo turėti įtakos tokie pažeidimai;

- b) valstybės narės praneša Komisijai apie atitinkamus patikslinimus;

- c) sumos, kurioms Bendrijos finansavimas yra nutrauktas, ir susigrąžintos sumos bei su jomis susijusios palūkanos vėl paskiriamos atitinkamai programai. Tačiau atšauktas ar išieškotas Bendrijos lėšas valstybės narės gali dar kartą panaudoti tik toje pačioje kaimo plėtros programoje numatyta operacijai ir su sąlyga, kad šios lėšos yra perskirstomos operacijoms, kurių atžvilgiu buvo atliktas finansinis patikslinimas.

4. Siųsdamos metines sąskaitas, kaip numatyta 8 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunktyje, valstybės narės Komisijai pateikia dėl pažeidimų pradėtų išieškojimo procedūrų suvestinę ataskaitą Ataskaitoje dar neišieškotos sumos suskirstomos pagal administracinę ir (arba) teisminę procedūrą bei pagal metus, kada buvo atliktas pirminis administracinis ar teisminis pažeidimo nustatymas.

Valstybės narės praneša Komisijai apie sprendimą, kaip jos panaudos ar planuoja panaudoti atšauktas lėšas ir kaip tam tikrais atvejais pakeis atitinkamos kaimo plėtros programos finansinį planą.

5. Atlikusi 31 straipsnio 3 dalyje nustatytą procedūrą, Komisija gali nuspręsti, kad išieškotinas sumas turi sumokėti valstybė narė tokiais atvejais:

- a) kai valstybė narė nepradėjo visų nacionalinės ir Bendrijos teisės aktuose nustatytų administracinių ar teisminių procedūrų išieškoti gavėjams sumokėtas lėšas tais metais, kai buvo nustatytas pirminis administracinis ar teisminis pažeidimas;
- b) jeigu valstybė narė nesilaikė savo įsipareigojimų pagal šio straipsnio 2 dalies a ir c punktus.

6. Kai 2 dalyje numatytą išieškojimą galima atlikti pasibaigus kaimo plėtros programai, valstybė narė išieškotas sumas perveda į Bendrijos biudžetą.

7. Užbaigus kaimo plėtros programą valstybė narė gali nuspręsti sustabdyti išieškojimo procedūrą pagal 32 straipsnio 6 dalyje numatytas sąlygas.

8. Jeigu neišieškoma iki kaimo plėtros programos pabaigos, 50 % finansinių padarinių dėl neišieškotų sumų dengia atitinkama valstybė narė ir 50 % dengiama iš Bendrijos biudžeto ir atsižvelgiant arba į ketverių metų terminą nuo pirminio administracinio ar teismo sprendimo nustatymo, arba į aštuonerių metų terminą, kai dėl išieškojimo pateiktas ieškinys nacionalinei jurisdikcijai priklausančiai įstaigai, arba į šios programos pabaigą, jei minėti terminai pasibaigia iki programos pasibaigimo termino.

Tačiau, jei dėl nesusijusių su atitinkama valstybe nare prižasčių neišieškoma per šios dalies pirmojoje pastraipoje nurodytą laikotarpį, ir jeigu išieškotina suma viršija 1 milijoną EUR, Komisija valstybės narės prašymu galiu šį terminą pratęsti ne ilgiau kaip 50 % pradinio termino.

9. 8 dalyje nurodytais atvejais 50 % atitinkanti suma, kurią dengia valstybė narė, sumokama į Bendrijos biudžetą.

10. Komisijai atliekant finansinį patikslinimą neįtakojami valstybės narės įsipareigojimai išieškoti pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, ⁽¹⁾ 14 straipsnį sumas, kurias ji sumokėjo įnešdama savo finansinį įnašą.

34 straipsnis

Iš valstybių narių gautų įplaukų asignavimas

1. Šios sumos laikomos asignuotomis įplaukomis, kaip apibrėžta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 18 straipsnyje:

- a) sumos, kurios pagal šio reglamento 31, 32 ir 33 straipsnius turi būti sumokėtos į Bendrijos biudžetą, įskaitant su jomis susijusias palūkanas;
- b) sumos, kurios yra surinktos ar išieškotos pagal 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1788/2003, nustatantį mokesčių pieno ir pieno produktų sektoriuje ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽²⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 123. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2217/2004 (OL L 375, 2004 12 23, p. 1).

2. 1 dalies a ir b punktuose nurodytos sumos sumokamos į Bendrijos biudžetą ir, pakartotinio panaudojimo atveju, skiriamos išimtinai EŽŪGF ar EŽŪFKP išlaidoms finansuoti.

35 straipsnis

Administracinio ar teismo sprendimo sąvokos apibrėžimas

Šiame skyriuje pažeidimo nustatymas pirminiame administraciniame arba teisminiame nagrinėjime – pirmasis administracinės ar teisminės kompetentingos institucijos atliktas raštiškas įvertinimas, kuriame remiantis konkrečiais faktais padaroma išvada apie pažeidimo buvimą, neatmetant galimybės šią išvadą vėliau patikslinti ar panaikinti atlikus administracinę ar teisminę procedūrą.

3 SKYRIUS

Komisijos atliekama stebėseną

36 straipsnis

Galimybė naudotis informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad visa informacija, reikalinga sklandžiai EŽŪGF ir EŽŪFKP veiklai, yra prieinama Komisijai ir kontrolei palengvinti imasi visų atitinkamų priemonių, kurios, Komisijos manymu, yra tinkamos Bendrijos finansavimo sistemai valdyti, įskaitant patikrinimus vietoje.

2. Komisijai paprašius valstybės narės jai perduoda įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriuos jos priėmė įgyvendindamos su bendrąja žemės ūkio politika susijusias Bendrijos priemones, jeigu tos priemonės turi finansinį poveikį EŽŪGF ar EŽŪFKP.

3. Valstybės narės užtikrina, kad visa informacija apie nustatytus pažeidimus pagal 32 ir 33 straipsnius ir veiksmus, kurių imtasi su tais pažeidimais susijusioms netinkamoms išmokoms išieškoti, yra prieinama Komisijai.

37 straipsnis

Tikrinimai vietoje

1. Nepažeisdama valstybių narių atliekamų patikrinimų pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus ar Sutarties 248 straipsnį arba patikrinimų, atliekamų pagal Sutarties 279 straipsnį, Komisija gali atlikti patikrinimus vietoje siekdama pirmiausia patikrinti, ar:

- a) administracinė praktika atitinka Bendrijos taisykles;
- b) yra būtini patvirtinamieji dokumentai ir ar jie susiję su iš EŽŪGF ar EŽŪFKP finansuojamomis operacijomis;
- c) yra įvykdytos ir patikrintos sąlygos, kuriomis operacijos buvo finansuojamos iš EŽŪGF ir EŽŪFKP.

Asmenys, Komisijos įgalioti atlikti patikrinimus vietoje, ar Komisijos atstovai, veikiantys pagal jiems suteiktus įgaliojimus, turi teisę susipažinti su buhalterinėmis knygomis ir visais kitais dokumentais, susijusiais su EŽŪGF ir EŽŪFKP finansuojamomis išlaidomis, įskaitant sukurtus ar gautus ir saugomus elektroninėse laikmenose dokumentus ir metaduomenis.

Minėti patikrinimo įgaliojimai neturi įtakos nacionalinių nuostatų, kurios numato, kad tam tikrus veiksmus atlieka nacionaliniais teisės aktais paskirti pareigūnai, taikymui. Komisijos įgalioti atstovai visų pirma nedalyvauja atliekant kratas arba oficialiose asmenų apklausose, kai tam taikomi valstybės narės nacionaliniai teisės aktai. Tačiau jie gali susipažinti su tokiu būdu gauta informacija.

2. Komisija pakankamai iš anksto praneša apie patikrinimą atitinkamai valstybei narei ar valstybei narei, kurios teritorijoje bus atliekamas patikrinimas. Atliekant tokius patikrinimus gali dalyvauti atitinkamos valstybės narės pareigūnai.

Komisijai prašant ir valstybei narei sutikus, papildomus patikrinimus ar šiame reglamente minėtų operacijų tyrimus atlieka minėtos valstybės narės kompetentingos institucijos. Atliekant tokius patikrinimus gali dalyvauti Komisijos pareigūnai arba Komisijos įgalioti asmenys.

Kad patikrinimai būtų geriau atliekami, atitinkamoms valstybėms narėms sutikus Komisija gali į tam tikrus patikrinimus ar tyrimus įtraukti tų valstybių narių institucijas.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

38 straipsnis

EŽŪOGF Garantijų skyriaus išlaidos ne kaimo plėtrai

1. EŽŪOGF Garantijų skyrius finansuoja valstybių narių išlaidas, patirtas iki 2006 m. spalio 15 d. pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 2 straipsnį ir 3 straipsnio 2 ir 3 dalis.

2. Nuo 2006 m. spalio 16 d. valstybių narių patirtoms išlaidoms taikomos šiame reglamente nustatytos taisyklės.

39 straipsnis

EŽŪOGF Garantijų skyriaus išlaidos kaimo plėtrai

1. Valstybių narių, kurios priklausė Europos Sąjungai iki 2004 m. gegužės 1 d., 2000–2006 m. laikotarpio kaimo plėtros programoms, finansuojamoms iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 3 straipsnio 1 dalį, taikomos šios taisyklės:

- a) gavėjams išmokų mokėjimas sustabdomas ne vėliau kaip 2006 m. spalio 15 d., o Komisija su tuo susijusias valstybių narių išlaidas kompensuoja pagal ne vėlesnę kaip 2006 m. spalio mėnesio išlaidų deklaraciją. Tačiau pagrįstais atvejais ir laikydamosi 41 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos Komisija gali leisti atlikti mokėjimus iki 2006 m. gruodžio 31 d., jeigu pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 5 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą šių programų įgyvendinimo laikotarpiui valstybėms narėms skirtų išankstinių mokėjimų sumos bus grąžintos EŽŪGF;

b) valstybės narės pagal Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 5 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą šių programų įgyvendinimo laikotarpiui joms skirtų išankstinių mokėjimų sumas atskaito iš EŽŪGF finansuojamų išlaidų pateikdamos ne vėliau kaip 2006 m. gruodžio mėn. išlaidų deklaraciją;

c) valstybėms narėms paprašius, į išlaidas, kurias akredituotos mokėjimo agentūros patiria nuo 2006 m. spalio 16 d. iki gruodžio 31 d., išskyrus išlaidas, leidžiamas pagal šio straipsnio a punkto antrą sakinį, atsižvelgiama EŽŪFKP biudžete programuojant 2007–2013 m. laikotarpio kaimo plėtrą;

d) valstybė narė finansinius išteklius, kuriais ji disponuoja 2007 m. sausio 1 d. po to, kai savo noru ar dėl sankcijų pagal Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 3, 4 ir 5 straipsnius buvo sumažintos ar panaikintos išmokų sumos, gali panaudoti šio reglamento 4 straipsnyje nurodytoms kaimo plėtros priemonėms finansuoti;

e) jeigu valstybės narės per laikotarpį, kuris turi būti apibrėžtas 41 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, nepanaudoja d pastraipoje nurodytų finansinių išteklių, atitinkamos sumos grąžinamos į EŽŪGF biudžetą.

2. Sumų, kurias Komisija valstybėms narėms, įstojuosioms į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d., nuo 2004 m. sausio 1 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. nusprendė skirti kaimo plėtros priemonėms finansuoti pagal 3 straipsnio 1 dalį, ir dėl kurių dokumentai, reikalingi paramai užbaigti, Komisijai nebuvo perduoti pasibaigus galutinės ataskaitos perdavimo terminui, mokėjimą Komisija automatiškai panaikina ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 31 d., o valstybės narės grąžina neteisingai gautas sumas.

3. 1 ir 2 dalyse numatytas išipareigojimų panaikinimas neapima operacijų ar programų sumų, dėl kurių pradėtas teismo procesas ar nagrinėjamas administracinis ieškinys, pagal valstybės narės teisės aktus turintis sustabdantį poveikį.

40 straipsnis

EŽŪOGF Orientavimo skyriaus išlaidos

1. Sumų, numatytų kaimo plėtros priemonėms finansuoti iš EŽŪOGF Orientavimo skyriaus pagal 2000 m. sausio 1 d.–2006 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu priimtą Komisijos sprendimą, ir dėl kurių dokumentai, reikalingi paramai užbaigti, Komisijai nebuvo perduoti pasibaigus galutinės ataskaitos perdavimo terminui, mokėjimą Komisija automatiškai panaikina ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 31 d., o valstybės narės kompensuoja neteisingai gautas sumas. Paramai užbaigti reikalingi dokumentai yra su likučio mokėjimu susijusi išlaidų deklaracija, galutinė įgyvendinimo ataskaita ir deklaracija, numatyta 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1206/1999, nustatančiame bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų ⁽¹⁾, 38 straipsnio 1 dalies f punkte.

2. 1 dalyje numatytas automatiškas išipareigojimų panaikinimas neapima operacijų ar programų sumų, dėl kurių pradėtas teismo procesas ar nagrinėjamas administracinis ieškinys, pagal nacionalinius teisės aktus turintis sustabdantį poveikį.

41 straipsnis

Fondų komitetas

1. Komisijai padeda Žemės ūkio fondų komitetas (toliau – Komitetas).

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis – vienas mėnuo.

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

4. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

⁽¹⁾ OL L 161, 1999 6 26, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 173/2005 (OL L 29, 2005 2 2, p. 3).

42 straipsnis

Taikymo sritis

Išsamias šio reglamento įgyvendinimo taisykles priima Komisija 41 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Pagal šį reglamentą ir ypač jo 6, 7, 8, 9, 16, 26, 28, 31, 32, 33, 34, 37 ir 48 straipsnius, Komisija patvirtina:

- 1) mokėjimo agentūrų ir sertifikavimo įstaigų akreditacijai bei konkrečiai koordinavimo įstaigų akreditacijai taikomas sąlygas, jų atitinkamas funkcijas, reikalingą informaciją ir jos pateikimo ar perdavimo Komisijai tvarką;
- 2) sąlygas, kuriomis mokėjimo agentūroms skiriamos užduotys;
- 3) leistinus sertifikavimo standartus, sertifikavimo pobūdį, jo sritį ir terminus, iki kurių turi būti atliktas sertifikavimas;
- 4) automatinio išsipareigojimų panaikinimo procedūrų, atitikties patikrinimo ir sąskaitų apmokėjimo įgyvendinimo taisykles;
- 5) įplaukų iš valstybių narių gavimo ir asignavimo tvarką;
- 6) bendras taisykles, taikomas patikrinimams vietoje;
- 7) formą, turinį, laiką, terminus ir tvarką, kurių laikantis Komisijai perduodami ar pateikiami:

- išlaidų deklaracijos ir išlaidų sąmatos bei jų atnaujintos versijos,
- mokėjimo agentūrų patikinimo pareiškimas ir metinė sąskaita,
- sąskaitos sertifikavimo ataskaitos,
- akredituotų mokėjimo agentūrų, akredituotų koordinavimo įstaigų ir sertifikavimo įstaigų pavadinimai ir detalės apie jas,
- tvarka, pagal kurią atsižvelgiama į EAGF ir EAFRD finansuojamas išlaidas ir jos sumokamos,

— pranešimai apie valstybių narių padarytus finansinius patikslinimus, susijusius su kaimo plėtros operacijomis ar programomis, ir išieškojimo procedūrų, kurių dėl pažeidimų ėmėsi valstybės narės, suvestinės ataskaitos,

— informacija apie priemones, kurių imtasi pagal 9 straipsnį;

8) dokumentų ir informacijos saugojimo taisykles;

9) pereinamojo laikotarpio priemones, būtinas šiam reglamentui įgyvendinti.

43 straipsnis

Metinė finansinė ataskaita

Pasibaigus finansiniams metams iki kitų metų rugsėjo 1 d. Komisija parengia finansinę ataskaitą apie EŽŪGF ir EŽŪFKP administravimą praėjusiais finansiniais metais ir ją perduoda Europos Parlamentui ir Tarybai.

44 straipsnis

Konfidencialumas

Valstybės narės ir Komisija imasi visų būtinų priemonių informacijos, perduotos arba gautos tikrinant bei patvirtinant sąskaitas pagal šį reglamentą, konfidencialumui užtikrinti.

Tai informacijai taikomi 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ⁽¹⁾ 8 straipsnyje išdėstyti principai.

⁽¹⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

45 straipsnis

Euro naudojimas

1. Komisijos sprendimuose, pagal kuriuos patvirtinamos kaimo plėtros programos, nurodytos sumos, Komisijos įsipareigojimų ir išmokų sumos, įrodytos ir patvirtintos išlaidų sumos bei valstybių narių išlaidų deklaracijose nurodytos sumos išreiškiamos ir mokamos eurai.

2. Jeigu Reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 numatyta tiesioginė išmoka sumokama gavėjui kita valiuta nei eurai, valstybės narės pagalbos sumą, išreikštą eurai, konvertuoja į nacionalinę valiutą pagal paskutinį iki tų metų, kuriais buvo gauta pagalba, spalio 1 d. Europos Centrinio Banko nustatytą valiutos keitimo kursą.

3. Jei taikoma 2 dalis, Komisija valstybėms narėms sumoka sumas, kurias jos pervedė gavėjams, remdamasi valstybių narių pateiktomis išlaidų deklaracijomis. Parengiant šias išlaidų deklaracijas, valstybės narės taiko tą patį valiutos keitimo kursą, kurį jos taikė atlikdamos mokėjamą gavėjui.

46 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 595/91 pakeitimas

Reglamentas (EEB) Nr. 595/91 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 5 straipsnio 2 dalis išbraukiama;
- 2) 7 straipsnio 1 dalis išbraukiama.

47 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas Nr. 25, Reglamentas (EB) Nr. 723/97 ir Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 panaikinami.

Tačiau Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 yra taikomas iki 2006 m. spalio 15 d. dėl išlaidų, kurias patyrė valstybės narės, bei – iki 2006 m. gruodžio 31 d. dėl išlaidų, kurias patyrė Komisija.

2. Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal priedo koreliacijos lentelę.

48 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Šiam reglamentui įgyvendinti Komisija patvirtina tinkamai pagrįstas priemones, kurios yra būtinos skubos atvejais išspręsti praktines ir konkrečias problemas, ypač tas, kurios susijusios su perėjimo laikotarpiu keičiant Reglamentų Nr. 25, (EB) Nr. 723/97 ir (EB) Nr. 1258/1999 nuostatas šio reglamento nuostatomis. Šios priemonės gali nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento dalių, bet tik tiek ir tik toki laikotarpi, kiek tai tikrai būtina.

49 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d., išskyrus 18 straipsnio 4 ir 5 dalis, kurios taikomos nuo jo įsigaliojimo dienos, nepažeidžiant 47 straipsnio nuostatų.

Tačiau nuo 2006 m. spalio 16 d. taikomos šios nuostatos:

- 30 ir 31 straipsniai – išlaidoms, patirtoms nuo 2006 m. spalio 16 d.,
- 32 straipsnis – atvejams, apie kuriuos pranešama pagal Reglamento (EEB) Nr. 595/91 3 straipsnį ir kai iki 2006 m. spalio 16 d. nebuvo išieškotos visos su tuo susijusios sumos,
- 38, 39, 41, 44 ir 45 straipsniai – išlaidoms, kurios yra deklaruotos 2006 m. už 2007 biudžetinius metus.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 2005 m. birželio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

F. BODEN

PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 25	Šis reglamentas
1 straipsnis	2 straipsnio 2 dalis
2–8 straipsniai	—

Reglamentas (EEB) Nr. 595/91	Šis reglamentas
5 straipsnio 2 dalis	32 straipsnio 3 dalis 8 straipsnis
7 straipsnio 1 dalis	32 straipsnio 2 dalis

Reglamentas (EB) Nr. 723/97	Šis reglamentas
1–3 straipsniai	—
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	—
4 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 1 dalies b punktas
5–9 straipsniai	—

Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa	2 straipsnio 2 dalis
1 straipsnio 2 dalies a punktas	3 straipsnio 1 dalies a punktas
1 straipsnio 2 dalies b punktas	3 straipsnio 1 dalies b punktas
1 straipsnio 2 dalies c punktas	4 straipsnis
1 straipsnio 2 dalies d punktas	3 straipsnio 2 dalies a punktas
1 straipsnio 2 dalies e punktas	3 straipsnio 1 dalies d punktas 5 straipsnio 1 dalies c punktas 5 straipsnio 1 dalies d punktas
1 straipsnio 3 dalis	4 straipsnis
1 straipsnio 4 dalis	13 straipsnis
2 straipsnio 1 ir 2 dalys	3 straipsnis
2 straipsnio 3 dalis	42 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	4 straipsnis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalies a punktas

Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999	Šis reglamentas
3 straipsnio 3 dalis	5 straipsnis
3 straipsnio 4 dalis	42 straipsnis
4 straipsnio 1 dalies a punktas	8 straipsnio 1 dalies a punktas 8 straipsnio 1 dalies b punktas
4 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 4 dalis	10 straipsnis
4 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 6 dalis	8 straipsnio 1 dalies a punktas
4 straipsnio 7 dalis	6 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 8 dalis	42 straipsnis
5 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa	14 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa	25 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalis	14 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 3 dalis	42 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	8 straipsnio 1 dalies c punktas
6 straipsnio 2 dalis	42 straipsnis
7 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa	15 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa	15 straipsnio 3 ir 4 dalys
7 straipsnio 2 dalies trečioji pastraipa	15 straipsnio 5 dalis
7 straipsnio 3 dalies pirmoji pastraipa	30 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa	30 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 4 dalies pirmoji pastraipa	31 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 4 dalies antroji pastraipa	31 straipsnio 3 dalies pirmoji pastraipa
7 straipsnio 4 dalies trečioji pastraipa	31 straipsnio 3 dalies antroji pastraipa
7 straipsnio 4 dalies ketvirtoji pastraipa	31 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 4 dalies penktoji pastraipa	31 straipsnio 4 dalis
7 straipsnio 4 dalies šeštoji pastraipa	31 straipsnio 5 dalis
7 straipsnio 5 dalis	42 straipsnis
8 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa	9 straipsnio 1 dalis
8 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa	9 straipsnio 3 dalis
8 straipsnio 2 dalis	32 straipsnio 1 ir 8 dalys
8 straipsnio 3 dalis	42 straipsnis
9 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa	36 straipsnio 1 dalis

Reglamentas (EB) Nr. 1258/1999	Šis reglamentas
9 straipsnio 1 dalies antroji pastraipa	36 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 2 dalis	37 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 3 dalis	42 straipsnis
10 straipsnis	43 straipsnis
11–15 straipsniai	41 straipsnis
16 straipsnis	41 straipsnis
17 straipsnis	—
18 straipsnis	48 straipsnis
19 straipsnis	—
20 straipsnis	49 straipsnis

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2005 m. birželio 21 d.

dėl Susitarimo, iš dalies keičiančio 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą, pasirašymo Europos bendrijos vardu

(2005/599/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 310 straipsnį kartu su 300 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos antruoju sakiniu,

Susitarimo, iš dalies keičiančio 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos Bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą, kartu su Bendrijos vienašalėmis arba bendromis su kitomis šalimis deklaracijomis, kurios pridėamos prie baigiamojo akto, pasirašymas patvirtinamas Bendrijos vardu su sąlyga, kad bus priimtas Tarybos sprendimas dėl minėto susitarimo sudarymo.

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

Susitarimo ir baigiamojo akto tekstai pridėdami prie šio sprendimo.

kadangi:

2 straipsnis

(1) Taryba savo 2004 m. balandžio 27 d. sprendimu įgaliojo Komisiją pradėti derybas su AKR valstybėmis, siekiant iš dalies pakeisti 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos Bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą ⁽¹⁾(toliau - Kotonu susitarimas). Šios derybos buvo baigtos 2005 m. vasario mėn.

Šiuo sprendimu Tarybos pirmininkas yra įgaliojamas paskirti asmenį(-is), įgaliotą(-us) pasirašyti susitarimą Bendrijos vardu su sąlyga, kad jis bus sudarytas.

Priimta Liuksemburge, 2005 m. birželio 21 d.

(2) Susitarimas, iš dalies keičiantis Kotonu susitarimą, turėtų būti pasirašytas Europos Bendrijos vardu,

Taryba
Pirmininkas
F. BODEN

⁽¹⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3. Susitarimas su pataisymais OL L 385, 2004 12 29, p. 88.

SUSITARIMAS,

iš dalies keičiantis 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą

JO DIDENYBĖ BELGŲ KARALIUS,

ČEKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ DANIJOS KARALIENĖ,

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

ESTIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

GRAIKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JO DIDENYBĖ ISPANIJOS KARALIUS,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

AIRIJOS PREZIDENTĖ,

ITALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

KIPRO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

LATVIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ,

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JO PRAKILNYBĖ LIUKSEMBURGO DIDYSIS HERCOGAS,

VENGRIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

MALTOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ NYDERLANDŲ KARALIENĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKOS FEDERALINIS PREZIDENTAS,

LENKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SUOMIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ,

ŠVEDIJOS KARALYSTĖS VYRIAUSYBĖ,

JOS DIDENYBĖ JUNG TINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS KARALIENĖ,

Europos Bendrijos (toliau - Bendrija) steigimo sutarties Susitariančiosios šalys, Bendrijos valstybės toliau vadinamos „valstybėmis narėmis“,

bei

EUROPOS BENDRIJA,

ir

ANGOLOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ ANTIGVOS IR BARBUDOS KARALIENĖ,

BAHAMŲ SANDRAUGOS VALSTYBĖS VADOVAS,

BARBADOSO VALSTYBĖS VADOVAS,

JOS DIDENYBĖ BELIZO KARALIENĖ,

BENINO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

BOTSVANOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

BURKINA FASO PREZIDENTAS,

BURUNDŽIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

KAMERŪNO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

ŽALIOJO KYŠULIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

CENTRINĖS AFRIKOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

KOMORŲ ISLAMO FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

KONGO DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

KONGO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

KUKO SALŲ VYRIAUSYBĖ,

DRAMBLIO KAULO KRANTO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

DŽIBUČIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

DOMINIKOS SANDRAUGOS VYRIAUSYBĖ,

DOMINIKOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

ERITRĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

ETIOPIJOS FEDERACINĖS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

FIDŽIO SUVERENIOS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

GABONO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

GAMBIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS IR VALSTYBĖS VADOVAS,

GANOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ GRENADOS KARALIENĖ,

GVINĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

BISAU GVINĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

PUSIAUJO GVINĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

GAJANOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

HAIČIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JAMAIKOS VALSTYBĖS VADOVAS,

KENIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

KIRIBAČIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JO DIDENYBĖ LESOTO KARALYSTĖS KARALIUS,

LIBERIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

MADAGASKARO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

MALAVIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

MALIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

MARŠALO SALŲ RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,

MAURITANIJOS ISLAMO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

MAURICJJAUS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

MIKRONEZIJOS FEDERACINIŲ VALSTIJŲ VYRIAUSYBĖ,

MOZAMBIKO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

NAMIBIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

NAURU RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,

NIGERIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

NIGERIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

NIUE VYRIAUSYBĖ,

PALAU RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,

JOS DIDENYBĖ PAPUA NAUJOSIOS GVINĖJOS NEPRIKLAUSOMOS VALSTYBĖS KARALIENĖ,

RUANDOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ SENT KITSO IR NEVIO KARALIENĖ,

JOS DIDENYBĖ SENT LUSIJOS KARALIENĖ,

JOS DIDENYBĖ SENT VINSENTO IR GRENADINŲ KARALIENĖ,

SAMOA NEPRIKLAUSOMOS VALSTYBĖS VADOVAS,

SAN TOMĖS IR PRINSIPĖS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SENEGALO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SEIŠELIŲ RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SIERA LEONĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ SOLOMONO SALŲ KARALIENĖ,

PIETŲ AFRIKOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SUDANO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SURINAMO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JO DIDENYBĖ SVAZILENDO KARALYSTĖS KARALIUS,

TANZANIJOS JUNGGINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

ČADO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

TOGO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JO DIDENYBĖ TONGOS KARALIUS TAUFU'AHU TUPOU,

TRINIDADO IR TOBAGO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ TUVALU KARALIENĖ,

UGANDOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

VANUATU RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,

ZAMBIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

ZIMBABVĖS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,

kurių valstybės toliau vadinamos „AKR valstybėmis“,

ATSIŽVELGDAMI į Europos Bendrijos steigimo sutartį ir Džordžtauno susitarimą, įsteigiantį Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno valstybių grupę,

ATSIŽVELGDAMI į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos Bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą (toliau - Kotonu susitarimas),

KADANGI Kotonu susitarimo 95 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad susitarimo galiojimo terminas yra 20 metų ir jis prasideda nuo 2000 m. kovo 1 d.,

KADANGI Kotonu susitarimo 95 straipsnio 3 dalies antrojoje pastraipoje nustatyta, kad likus dešimčiai mėnesių iki kiekvieno penkerių metų laikotarpio pabaigos, Šalys pradeda derybas siekdamas išnagrinėti galimus Kotonu susitarimo nuostatų pakeitimus,

NUSPRENDĖ pasirašyti šį Susitarimą, iš dalies keičiantį Kotonu susitarimą, ir šiam tikslui savo Įgaliotaisiais atstovais paskyrė:

JO DIDENYBĖ BELGŲ KARALIUS,

ČEKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ DANIJOS KARALIENĖ,

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

ESTIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

GRAIKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JO DIDENYBĖ ISPANIJOS KARALIUS,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

AIRIJOS PREZIDENTĖ,

ITALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

KIPRO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

LATVIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ,

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JO PRAKILNYBĖ LIUKSEMBURGO DIDYSIS HERCOGAS,

VENGRIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

MALTOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ NYDERLANDŲ KARALIENĖ,

AUSTRIJOS RESPUBLIKOS FEDERALINIS PREZIDENTAS,

LENKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SUOMIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ,
ŠVEDIJOS KARALYSTĖS VYRIAUSYBĖ,
JOS DIDENYBĖ JUNG TINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS KARALIENĖ,
EUROPOS BENDRIJA,
ANGOLOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
JOS DIDENYBĖ ANTIGVOS IR BARBUDOS KARALIENĖ,
BAHAMŲ SANDRAUGOS VALSTYBĖS VADOVAS,
BARBADOSO VALSTYBĖS VADOVAS,
JOS DIDENYBĖ BELIZO KARALIENĖ,
BENINO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
BOTSVANOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
BURKINA FASO PREZIDENTAS,
BURUNDŽIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
KAMERŪNO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
ŽALIOJO KYŠULIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
CENTRINĖS AFRIKOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
KOMORŲ ISLAMO FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
KONGO DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
KONGO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
KUKO SALŲ VYRIAUSYBĖ,
DRAMBLIO KAULO KRANTO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
DŽIBUČIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
DOMINIKOS SANDRAUGOS VYRIAUSYBĖ,
DOMINIKOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

ERITRĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
ETIOPIJOS FEDERACINĖS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
FIDŽIO SUVERENIOS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
GABONO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
GAMBIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS IR VALSTYBĖS VADOVAS,
GANOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
JOS DIDENYBĖ GRENADOS KARALIENĖ,
GVINĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
BISAU GVINĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
PUSIAUJO GVINĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
GAJANOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
HAIČIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
JAMAIKOS VALSTYBĖS VADOVAS,
KENIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
KIRIBAČIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
JO DIDENYBĖ LESOTO KARALYSTĖS KARALIUS,
LIBERIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
MADAGASKARO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
MALAVIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
MALIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
MARŠALO SALŲ RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,
MAURITANIJOS ISLAMO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
MAURICIJAUS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
MIKRONEZIJOS FEDERACINIŲ VALSTIJŲ VYRIAUSYBĖ,

MOZAMBIKO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

NAMIBIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

NAURU RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,

NIGERIO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

NIGERIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

NIUE VYRIAUSYBĖ,

PALAU RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,

JOS DIDENYBĖ PAPUA NAUJOSIOS GVINĖJOS NEPRIKLAUSOMOS VALSTYBĖS KARALIENĖ,

RUANDOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ SENT KITSO IR NEVIO KARALIENĖ,

JOS DIDENYBĖ SENT LUSIJOS KARALIENĖ,

JOS DIDENYBĖ SENT VINSENTO IR GRENADINŲ KARALIENĖ,

SAMOA NEPRIKLAUSOMOS VALSTYBĖS VADOVAS,

SAN TOMĖS IR PRINSIPĖS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SENEGALO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SEIŠELIŲ RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SIERA LEONĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JOS DIDENYBĖ SOLOMONO SALŲ KARALIENĖ,

PIETŲ AFRIKOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SUDANO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

SURINAMO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

JO DIDENYBĖ SVAZILENDO KARALYSTĖS KARALIUS,

TANZANIJOS JUNG TINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

ČADO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,

TOGO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
 JO DIDENYBĖ TONGOS KARALIUS TAUFU'AHU TUPOU,
 TRINIDADO IR TOBAGO RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
 JOS DIDENYBĖ TUVALU KARALIENĖ,
 UGANDOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
 VANUATU RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,
 ZAMBIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS,
 ZIMBABVĖS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ,
 KURIE, pasikeitę tinkamai įformintais ir patvirtintais įgaliojamaisiais raštais,

SUSITARĖ:

Vienintelis straipsnis

- Dešimtoji konstatuojamoji dalis, prasidedanti „MANYDAMOS, kad plėtros uždaviniai ir principai...“, pakeičiama taip:

Remiantis 95 straipsnyje nustatyta tvarka Kotonu susitarimas iš dalies keičiamas šiomis nuostatomis:

A. PREAMBULĖ

- Po aštuntosios konstatuojamosios dalies, prasidedančios „MANYDAMOS, kad Jungtinių Tautų žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija...“, įterpiamos šios konstatuojamosios dalys:

„DAR KARTĄ PATVIRTINDAMOS, kad už tarptautinei bendruomenei svarbius sunkiausias nusikaltimus būtina bausti bei, imantis priemonių nacionaliniu mastu ir didinant pasaulinį bendradarbiavimą, užtikrinti veiksmingą patraukimą baudžiamojon atsakomybėn;

MANYDAMOS, kad Tarptautinio baudžiamojo teismo įsteigimas ir veiksmingas veikimas yra svarbus taikos ir tarptautinio teisingumo veiksnys;“

„MANYDAMOS, kad 2000 m. Jungtinių Tautų Generalinėje asamblėjoje priimtoje Tūkstantmečio deklaracijoje numatyti Tūkstantmečio plėtros tikslai, ypač didelio skurdo ir alkio išnaikinimas, bei Jungtinių Tautų konferencijų metu suderinti plėtros tikslai ir principai, rodo plėtros kryptį ir privalo sietis su šia Susitarime aptariamu AKR-ES bendradarbiavimu;“

B. KOTONU SUSITARIMO STRAIPSNIAI

- 4 straipsnio įvadinė dalis pakeičiama taip:

„AKR valstybės visiškai savarankiškai nustato savo ekonomikos ir visuomenės plėtros principus, strategijas ir modelius. Kartu su Bendrija jos nustato pagal šį Susitarimą numatytas bendradarbiavimo programas. Tačiau šalys pripažįsta nevalstybinių dalyvių ir decentralizuotų vietos institucijų papildomą vaidmenį ir jų įnašą į plėtros procesą galimybes. Šiuo tikslu ir šiame Susitarime nustatytomis sąlygomis nevalstybiniai dalyviai ir decentralizuotos vietos institucijos, jei reikia.“

2. 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šio dialogo tikslas - keisti informacija, skatinti abipusį supratimą, palengvinti abiem šalims primintinių prioritetų ir bendrų darbotvarkių nustatymą, visų pirma pripažįstant esamus ryšius tarp santykių tarp šalių skirtingų aspektų ir įvairias šiame Susitarime nustatytas bendradarbiavimo sritis. Dialogas palengvins šalių konsultacijas tarptautinių forumų metu. Dialogu taip pat turėtų būti siekiama išvengti situacijų, kai vienai šaliai gali pasirodyti esant būtina taikyti 96 ir 97 straipsniuose numatytas konsultavimosi procedūras.“;

b) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Dialogas vykdomas lanksčiai. Atsižvelgiant į būtinybę, dialogas yra formalus ar neformalus ir vykdomas institucinėje struktūroje, įskaitant AKR grupę, Jungtinę parlamentinę asamblėją, ar už jos ribų, yra atitinkamos formos ir vyksta atitinkamu lygiu, įskaitant regioninį, subregioninį ir nacionalinį lygius.“;

c) įterpiama ši dalis:

„6a. Jei reikia ir siekiant išvengti situacijų, kai vienai šaliai gali pasirodyti esant būtina taikyti 96 straipsnyje numatytą konsultavimosi procedūrą, dialogas dėl esminių elementų turi būti sistemingas ir formalizuotas pagal VII priede išdėstytas sąlygas.“

3. 9 straipsnio pavadinimas pakeičiamas taip:

„Esminiai elementai dėl žmogaus teisių, demokratijos principų ir teisinės valstybės bei pagrindinis elementas dėl gero valdymo“.

4. 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„3a. Šalys, vykdydamos tarptautinėmis konvencijomis ir priemonėmis prisiimtus įsipareigojimus bei atitinkamus teisės aktus ir tvarką, taip pat įsipareigoja bendradarbiauti siekdamos užkirsti kelią savanaudiškai veiklai.“;

b) pridedama ši dalis:

„6. Siekdamos sustiprinti taiką ir tarptautinį teisingumą, šalys dar kartą patvirtina savo apsisprendimą:

— pasidalinti patirtimi dėl teisinio pertvarkymo, būtino norint ratifikuoti ir įgyvendinti Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą, bei

— vadovaujantis tarptautine teise ir deramai atsižvelgiant į Romos statutą, kovoti su tarptautiniu nusikalstamumu.

Šalys siekia tolesnių veiksmų, skirtų Romos statutui ir su juo susijusioms priemonėms ratifikuoti ir įgyvendinti.“.

5. Įterpiami šie straipsniai:

„11a straipsnis

Kova su terorizmu

Šalys dar kartą griežtai pasmerkia visus teroristinius veiksmus ir įsipareigoja įveikti terorizmą bendradarbiaudamos tarptautiniu mastu ir veikdamos pagal JT Chartiją ir tarptautinę teisę, atitinkamas konvencijas ir priemones ir visų pirma įgyvendindamos JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1373 ir Nr. 1456 bei kitas svarbias JT rezoliucijas. Šiuo tikslu šalys susitaria apsiukeisti:

— informacija apie teroristų grupuotes ir jas remiančius tinklus, ir

— nuomonėmis dėl pasipriešinimo teroro aktams priemonių ir būdų, įskaitant techninę ir apmokymų sritį, bei patirtimi, susijusia su terorizmo prevencija.

11b straipsnis

Bendradarbiavimas kovojant su masinio naikinimo ginklų platinimu

1. Šalys mano, kad masinio naikinimo ginklų platinimas bei jų tiekimo būdai tiek valstybiniais, tiek nevalstybiniais dalyviais kelia vieną iš rimčiausių grėsmių tarptautiniam stabilumui ir saugumui.

Todėl Šalys susitaria bendradarbiauti ir prisidėti priešinantis masinio naikinimo ginklų platinimui ir tiekimo būdams, pilnai laikydamosi ir nacionaliniu mastu įgyvendindamos prisiimtus įsipareigojimus pagal tarptautines nusiginklavimo ir neplatinimo sutartis ir susitarimus bei kitus svarbius tarptautinius įsipareigojimus.

Šalys sutinka, kad ši nuostata yra svarbiausias šio Susitarimo elementas.

2. Be to, šalys susitaria bendradarbiauti ir prisidėti siekiant ginklų neplatinimo:

- imdamosi veiksmų pasirašyti, ratifikuoti visus kitus svarbius tarptautinius dokumentus, arba, jei reikia, prisijungti prie jų bei visiškai juos įgyvendinti,
- sukurdamos veiksmingą šalies eksporto valdymo sistemą, padedančią kontroliuoti su masinio naikinimo ginklais susijusių prekių eksportą ir tranzitą, įskaitant galutinės masinio naikinimo ginklų paskirties dvejopo panaudojimo technologijų kontrolę ir užtikrinančią veiksmingas sankcijas už eksporto kontrolės taisyklių pažeidimus.

Finansinė ir techninė pagalba bendradarbiavimo kovojant su terorizmu srityje bus finansuojama iš papildomų išteklių, o ne iš išteklių, skirtų AKR-EB plėtrai ir bendradarbiavimui finansuoti.

3. Šalys susitaria vesti nuolatinį politinį dialogą, lydintį ir sutvirtinantį šiuos elementus.

4. Jei, įgyvendinus sustiprintą šalių politinį dialogą, kuri nors Šalis, ypač gavusi informaciją iš TATENA, Cheminio ginklo uždraudimo organizacijos (OPCW) ar kitų svarbių daugiašalių institucijų pateiktų ataskaitų, mano, kad kita Šalis neįvykdė įsipareigojimo, susijusio su šio straipsnio 1 dalyje minėtu masinio naikinimo ginklų neplatinimu, išskyrus ypatingos skubos atvejus, kitai Šaliai bei AKR ir ES Ministrų Taryboms ji pateikia visą susijusią informaciją, būtina nuodugniai padėties tyrimui atlikti siekiant surasti Šalims priimtina sprendimą. Šiuo tikslu ji kviečia kitą Šalį surengti konsultacijas, nukreiptas į priemones, kurių ėmėsi ar imsis atitinkama Šalis padėčiai ištaisyti.

5. Konsultacijos rengiamos sprendimui surasti tinkamiausiu lygiu ir forma.

Konsultacijos prasideda ne vėliau kaip po 30 dienų nuo pakvietimo ir trunka bendru susitarimu nustatytą laikotarpį atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį ir sunkumą. Bet kuriuo atveju konsultacijų dialogas trunka ne ilgiau negu 120 dienų.

6. Jei konsultacijomis nepavyksta rasti abiem Šalims priimtino sprendimo, jei konsultacijų atsisakoma arba ypatingos skubos atvejais, gali būti imamasi atitinkamų priemonių. Šios priemonės panaikinamos iškart, kai nebelieka jų taikymą lėmusių priežasčių.

6. 23 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„l) tradicinių žinių skatinimas.“

7. 25 straipsnio 1 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) skatinti kovą su:

- ŽIV/AIDS, užtikrinant moterų seksualinės ir reprodukcinės sveikatos apsaugą ir moterų teises;
- kitomis su skurdu susijusiomis ligomis, ypač maliarija ir tuberkulioze;“.

8. 26 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) padėti bendruomeninėms institucijoms suteikti vaikams galimybę plėtoti savo fizinį, psichologinį, socialinį ir ekonominį potencialą;

d) vykdant reabilitacijos programas reintegruoti vaikus, pasibaigus konfliktui, į visuomenę; ir“;

b) pridedamas šis punktas:

„e) skatinti aktyvų jaunų piliečių dalyvavimą visuomeniniame gyvenime ir studentų mainus bei AKR ir ES jaunimo organizacijų bendravimą.“

9. 28 straipsnio įvadinė dalis pakeičiama taip:

„Bendradarbiaujant teikiama veiksminga pagalba siekiant įvykdyti tikslus ir prioritetus, kuriuos AKR valstybės nustatė regionų ir subregionų bendradarbiavimui ir integracijai, įskaitant bendradarbiavimą tarp regionų ir AKR valstybių viduje. Regionų bendradarbiavimas taip pat gali apimti AKR nepriklausančias besivystančias šalis, užjūrio šalis ir teritorijas bei atokiausius regionus. Tokiu būdu bendradarbiavimo rėmimu siekiama:“.

10. 29 straipsnio a punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) regioninės integracijos institucijos ir organizacijos, kurias AKR valstybės įsteigė ar kuriose AKR valstybė dalyvauja, skatinančios regionų bendradarbiavimą ir integraciją, ir“.

11. 30 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Bendradarbiaujant taip pat remiamos bendradarbiavimo programos ir iniciatyvos tarp AKR valstybių ir jų viduje, įskaitant programos ir iniciatyvas, kuriose dalyvauja AKR nepriklausančios besivystančios šalys.“

12. 43 straipsnio 4 dalis papildoma šia įtrauka:

„- informacijos ir komunikacijos technologijoms skirtų vietos resursų plėtra ir naudojimo skatinimas.“.

13. 58 straipsnis pakeičiamas taip:

„58 straipsnis

Teisė gauti finansavimą

1. Šie subjektai ar organai turi teisę gauti šiame Susitarime numatytą finansinę paramą:

- a) AKR valstybės;
- b) regioniniai ar tarpvalstybiniai organai, kuriems priklauso viena ar daugiau AKR valstybių, įskaitant AKR nepriklausančių valstybių narių institucijas, ir kurie yra šių AKR valstybių įgalioti; ir
- c) AKR valstybių ir Bendrijos įsteigti bendri organai, skirti tam tikriems konkrečioms tikslams pasiekti.

2. Pagal atitinkamos AKR valstybės ar valstybių susitarimą, finansinę paramą turi teisę gauti:

- a) AKR valstybių nacionalinės ir (arba) regioninės valstybinės ar pusiau valstybinės įstaigos ir departamentai, įskaitant parlamentus, pirmiausia jų finansų įstaigos ir plėtros bankai;
- b) AKR valstybių bendrovės, firmos ir kitos privačios organizacijos ir privatūs ūkio subjektai;
- c) Bendrijos valstybės narės įmonės, siekiant joms sudaryti sąlygas, naudojantis ir savo įnašais, pradėti produktyvius projektus AKR valstybės teritorijoje;
- d) AKR ar Bendrijos finansų tarpininkai, suteikiantys, skatinantys ir finansuojantys privačias investicijas AKR valstybėse;
- e) AKR valstybių ir Bendrijos decentralizuotos vietos valdžios institucijos; ir
- f) AKR grupei nepriklausančios besivystančios šalys, dalyvaujančios bendroje su AKR valstybėmis iniciatyvoje ar regioninėje organizacijoje.

3. AKR valstybių ir Bendrijos nevalstybiniai vietinio pobūdžio dalyviai atitinka reikalavimus šiame Susitarime numatyti finansinei paramai pagal nacionalinėse ir regioninėse orientacinėse programose nustatytą tvarką gauti.“

14. 68 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Paramos trumpalaikių eksporto pajamų svyravimų atveju tikslas – apsaugoti socialines ir ekonomines reformas ir politikos kryptis, kurias gali neigiamai paveikti pajamų sumažėjimas, ir ištaisyti neigiamą eksporto pajamų, ypač gaunamų už žemės ūkio ir kasybos produktus, nestabilumo poveikį.

3. Paskirstant panaudojimo metams numatytus išteklius, atsižvelgiama į ypatingą AKR valstybių ūkio priklausymą nuo eksporto, ypač žemės ūkio ir kasybos sektoriuose. Todėl mažiausiai išsivysčiusioms, neturinčioms išėjimo į jūrą, esančioms saloje, pokonfliktinėms ar stichinę nelaimę patyrusioms AKR valstybėms taikomas palankesnis režimas.“

15. 89 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Imamasi konkrečių veiksmų, siekiant paremti esančių saloje AKR valstybių pastangas, nukreiptas naujų ir sunkiai įveikiamų ekonomikos, socialinių ir ekologinių iššūkių sukeltam pažeidžiamumui sustabdyti ir panaikinti. Šiais veiksmais siekiama padaryti pažangą įgyvendinant nedidelių esančių saloje besivystančių valstybių tvarios plėtros prioritetus, skatinant suderintą požiūrį į jų ekonominį augimą ir žmogaus raidą.“

16. 96 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Abi šalys susitaria, prieš pradėdamos šio straipsnio 2 dalies a punkte numatytas konsultacijas, išnaudoti visas įmanomas 8 straipsnyje numatyto dialogo galimybes, išskyrus ypatingos skubos atvejus.“;

b) 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) Jei, nepaisant politinio dialogo dėl esminių elementų, kaip numatyta 8 straipsnyje ir šio straipsnio 2 dalyje, kuri nors Šalis mano, kad kita Šalis nevykdo pareigos, susijusios su pagarba 9 straipsnio 2 dalyje minėtoms žmogaus teisėms, demokratijos principams ir teisinei valstybei, išskyrus ypatingos skubos atvejus, kitai Šaliai ir Ministrų Tarybai ji pateikia visą susijusią informaciją, būtiną nuodugniai padėties tyrimui atlikti siekiant surasti Šalims priimtina sprendimą. Todėl ji pakviečia kitą Šalį surengti konsultacijas, nukreiptas į priemones, kurių ėmėsi ar ims atitinkama šalis padėčiai ištaisyti pagal VII priedą.“

Konsultacijos turi būti rengiamos sprendimui surasti tinkamiausiu lygiu ir forma.

Konsultacijos prasideda ne vėliau kaip po 30 dienų nuo pakvietimo ir trunka abipusiu susitarimu nustatytą laikotarpį atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį ir sunkumą. Bet kuriuo atveju, konsultacijų dialogas trunka ne ilgiau kaip 120 dienų.

Jei konsultacijos nepadeda priimti abiem Šalims priimtino sprendimo, jei konsultacijų atsisakoma arba ypatingos skubos atvejais, gali būti imamasi atitinkamų priemonių. Šios priemonės panaikinamos iškart, kai nebelieka jų taikymą lėmusių priežasčių.“

17. 97 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Tokiais atvejais bet kuri Šalis gali pakviesti kitą Šalį pradėti konsultacijas. Tokios konsultacijos prasideda ne vėliau kaip po 30 dienų nuo pakvietimo, o konsultacijų dialogas trunka ne ilgiau kaip 120 dienų.“

18. 100 straipsnis pakeičiamas taip:

„100 straipsnis

Tekstų statusas

Prie šio Susitarimo pridėti protokolai ir priedai yra neatskiriama jo dalis. Ministrų Taryba, remdamasi AKR ir EB bendradarbiavimo dėl plėtros finansavimo komiteto rekomendacija, gali apsvarstyti, peržiūrėti ir (arba) pakeisti I, II, III, IV ir VI priedus.

Šis Susitarimas, sudarytas dviem egzemplioriais anglų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, slovakių, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių kalbomis, kurio visi tekstai yra autentiški, deponuojamas Europos Sąjungos Tarybos Generalinio Sekretoriato ir AKR valstybių sekretoriato archyvuose, ir abu sekretoriatai pateikia patvirtintą jo kopiją kiekvienos Susitariančiosios valstybės Vyriausybei.“

C. PRIEDAI

1. I priedas papildomas šiuo punktu:

„9. Nukrypstant nuo šio Susitarimo 58 straipsnio, 90 milijonų EUR suma pervedama į vidinį AKR paketą pagal 9-ąją EPF. Ši suma gali būti skiriama finansų decentralizavimui 2006–2007 m. ir ją tiesiogiai administruoja Komisija.“

2. Įterpiamas šis priedas:

„Ia PRIEDAS

Daugiametė bendradarbiavimo finansavimo programa pagal šį susitarimą

1. Įgyvendinant šiame susitarime nustatytus tikslus, laikotarpiu, prasidedančiu 2005 m. kovo 1 d., daugiameitė bendradarbiavimo finansavimo programa apima nuo 2008 m. sausio 1 d. galiojančius išsipareigojimus penkerių ar šešerių metų laikotarpiui.

2. Šiuo naujuoju laikotarpiu Europos Sąjungos pagalba AKR valstybėms išlieka mažiausiai tokia pati kaip 9-ojo EPF pagalba, neįskaitant likučio ir įvertinant, remiantis Bendrijos sąmata, infliacijos poveikį, augimą Europos Sąjungoje bei 10 naujų valstybių narių įstojimą 2004 m.

3. Sprendimus dėl bet kokių daugiameitės finansavimo programos ar atitinkamų susitarimo dalių pakeitimų, nukrypstant nuo šio susitarimo 95 straipsnio, priima AKR-EB Ministrų Taryba.“

3. II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

i) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Toliau nurodytais atvejais paprastosios paskolos gali būti pratęstos koncesinėmis sąlygomis:

a) infrastruktūriniais projektams, kurie yra būtini privataus sektoriaus plėtrai, mažiausiai išsivysčiusiose šalyse, pokonfliktinėse arba stichinę nelaimę patyrusiose šalyse – kitose nei nurodytos aa punkte. Tokiu atveju paskolų palūkanų norma sumažinama 3 %;

aa) infrastruktūriniais komercinių visuomeninių subjektų vykdomiems projektams, kurie yra būtini privataus sektoriaus plėtrai šalyse, kuriose taikomos ribojančios skolinimosi sąlygos pagal labiausiai išsiskolinusių neturtingų šalių (HIPC) iniciatyvą ar kitas tarptautines skolos tvarumo programas. Tokiais atvejais, Bankas siekia sumažinti vidutines finansavimo išlaidas, naudodamas atitinkamą bendrą

finansavimą su kitais pagalbos teikėjais. Jeigu tai neįmanoma, paskolos palūkanų norma gali būti sumažinta atitinkamu dydžiu, kad atitiktų HIPC iniciatyvos ir naujos tarptautinės skolos tvarumo programos reikalavimus;

b) projektams, kurie yra susiję su restruktūrizavimo operacijomis vykdant privatizavimą, arba projektams, susijusiems su didelėmis socialinėmis arba aplinkos apsaugos išmokomis, kurias galima aiškiai nurodyti. Tokiais atvejais paskolos gali būti teikiamos taikant tokią palūkanų normos subsidiją, kurios dydis ir forma nustatomi atsižvelgiant į konkrečias projekto charakteristikas. Tačiau palūkanų normos subsidija negali būti didesnė kaip 3 %.

Bet kuriuo atveju a ir b punktuose numatytais atvejais galutinė paskolų norma neturi būti mažesnė kaip 50 % orientacinės normos.“;

ii) 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Palūkanų subsidijos gali būti kapitalizuotos arba gali būti naudojamos subsidijos forma. Siekiant sustiprinti su projektu susijusių techninę pagalbą AKR šalyse, palūkanų normos subsidijoms galima skirti iki 10 % biudžeto.“;

b) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

i) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Investicinės priemonės taikomos visuose ekonomikos sektoriuose siekiant paremti privačiu ir komerciniu pagrindu administruojamus valstybinio sektoriaus subjektus, įskaitant pajamas uždirbančias ekonomines ir technologines infrastruktūras, kurios yra labai svarbios privačiam sektoriui. Priemonės:

a) yra valdomos kaip atnaujinamos lėšos; be to, siekiama, kad jos būtų finansiškai subalansuotos. Jų operacijos vykdomos pagal su rinka susijusias sąlygas, ir jos neturi iškraipyti vietos rinkos bei pakeisti privačių finansavimo šaltinių;

b) remia AKR finansų sektorių ir, skatindamos ilgalaikių vietos išteklių mobilizavimą bei pritraukdamos užsienio privačius investuotojus bei skolintojus dalyvauti AKR valstybėse vykdomuose projektuose, veikia kaip katalizatorius;

Europos investicijų bankas, Europos Komisija, ES Tarybos sekretoriatas ir AKR sekretoriatas kartą per metus susitinka aptarti klausimus, susijusius su investicinės priemonės parametrais, veikimu ir kryptimi.

c) prisiima dalį jomis finansuojamų projektų rizikos. Jų subalansuotą finansavimą užtikrina visa programa, o ne pavienė intervencija; ir

6b straipsnis

d) nukreipia lėšas per AKR šalies ir regionines institucijas bei programas, skatinančias mažų ir vidutinių įmonių (MVI) plėtrą.“;

Investicinės priemonės veikimo apžvalga

Bendras investicinės priemonės veikimas vertinamas atliekant bendrą peržiūrą finansinio protokolo galiojimo viduryje ir pabaigoje. Į šią apžvalgą galima įtraukti rekomendacijas dėl priemonės įgyvendinimo tobulinimo.“

ii) įterpiama ši dalis:

„1a. Bankui atlyginamos išlaidos, kurias jis patiria administruodamas investicinę priemonę. Pirmaisiais dvejais antrojo finansinio protokolo galiojimo metais šis atlyginimas sudaro iki 2 % bendros pradinės investicinės priemonės sumos per metus. Vėliau Banko atlyginimą sudarys nustatyto dydžio dalis – 0,5 % pradinės skiriamos sumos per metus ir kintanti dalis – iki 1,5 % AKR šalyse vykdomiems projektams finansuoti skirtų investicinės priemonės lėšų per metus. Atlyginimas finansuojamas iš investicinės priemonės.“;

4. IV priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

i) 1 dalies a punktą pakeičiamas taip:

c) 5 straipsnio b punktą pakeičiamas taip:

„a) reikmės įvertinamos kriterijų, susijusių su pajamomis vienam gyventojui, gyventojų skaičiumi, socialiniais rodikliais ir išsiskolinimo dydžiu, negautomis eksporto pajamomis ir priklausomybe nuo eksporto pajamų, ypač žemės ūkio ir kasybos sektoriuose, pagrindu. Specialios sąlygos taikomos mažiausiai išsivysčiusioms AKR valstybėms, taip pat atsižvelgiama į esančių saloje ir neturinčių išėjimo į jūrą valstybių pažeidžiamumą. Be to, atsižvelgiama į konkrečius šalių, kuriose įvyko konfliktai ir stichinės nelaimės, sunkumus; ir“;

„b) mažųjų ir vidutinių įmonių (MVI) paprastųjų paskolų ir rizikos kapitalo finansavimo atveju, valiutos keitimo normos riziką paprastai kartu prisiima, pirma, Bendrija ir, antra, kitos susijusios šalys. Paprastai užsienio valiutos keitimo rizika turėtų būti prisiimama lygiomis dalimis; bei“;

d) įterpiami šie straipsniai:

ii) pridedama ši dalis:

„6a straipsnis

Metinės ataskaitos dėl investicinės priemonės teikimas

Už investicinę priemonę atsakingi ES valstybių narių atstovai, AKR valstybių atstovai, taip pat

„5. Nepažeidžiant 5 straipsnio 7 dalyje numatytų nuostatų dėl peržiūrų, Bendrija gali skirti daugiau išteklių atitinkamai šaliai, atsižvelgiant į specifinius poreikius arba išskirtinius veiklos rezultatus.“;

b) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

i) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Gavusi pirmiau nurodytą informaciją, kiekviena AKR valstybė parengia ir pateikia Bendrijai preliminarios programos projektą, kuris remiasi jos plėtros uždaviniais ir prioritetais, kaip išdėstyta šalies paramos strategijoje, bei juos atitinka. Preliminarios programos projektas apima šiuos dalykus:

- a) pagrindinių sektorių, sektorius ar sritis, kurioms turėtų būti skirta didžiausia parama;
- b) tinkamiausias priemones ir operacijas siekiant pagrindinio sektoriaus, sektorių ar sričių tikslų ar uždavinių;
- c) išteklius atidėtus programoms ir projektams, kurie nepriskiriami pagrindiniam sektoriui (pagrindiniams sektoriams) ir (arba) išsamų tokios veiklos aprašymą, taip pat nuorodą į išteklius, kurie turi būti naudojami kiekvieno iš šių elementų atžvilgiu;
- d) reikalavimus atitinkančių nevalstybinių dalyvių rūšių identifikavimą, kai finansavimas skiriamas pagal Ministrų Tarybos nustatytus kriterijus, išteklius, skirtus nevalstybiniams dalyviams, ir remtinios veiklos rūšį, kuri privalo būti ne pelno siekianti;
- e) pasiūlymus regioninėms programoms ir projektams; ir
- f) rezervą draudimui nuo galimų reikalavimų atlyginti žalą, sąnaudų didėjimui ir draudiminiams įvykiams padengti.“

ii) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Preliminarios programos projektas yra nuomonių pasikeitimo tarp atitinkamos AKR valstybės ir Bendrijos dalykas. Preliminari programa patvirtinama bendru Komisijos, veikiančios Bendrijos vardu, ir atitinkamos AKR valstybės susitarimu. Patvirtinus šią programą, ji privaloma ir Bendrijai, ir atitinkamai valstybei. Ši preliminari programa pridedama prie šalies paramos strategijos ir joje taip pat pateikiama informacija apie:

a) konkretūs ir aiškiai identifikuotas operacijas, ypač tas, dėl kurių gali būti išsipareigota iki kitos peržiūros;

b) preliminarios programos įgyvendinimo ir peržiūros grafiką, taip pat išsipareigojimų ir išmokėjimų grafiką; ir

c) peržiūros parametrus ir kriterijus.“;

iii) pridedama ši dalis:

„5. Kai AKR valstybė atsiduria kritinėje padėtyje po įvykusių karų ar kitų konfliktų arba susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, kurių pasekmės trukdo nacionaliniam įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui eiti savo pareigas, Komisija gali pati naudoti ir valdyti išteklius specialiai paramai, skirtus šiai valstybei pagal 3 straipsnį. Ši speciali parama gali būti skiriama politikai, skatinančiai taiką, konflikto valdymą ir sprendimą, paramai po konflikto, įskaitant institucinį stiprinimą, ir ekonominio bei socialinio vystymosi veiklai, ypač atsižvelgiant į pačių jautriausių gyventojų grupių poreikius. Komisija ir atitinkama AKR valstybė grįžta prie įprastinio valdymo ir procedūrų, kai tik atkuriamas už bendradarbiavimą atsakingų valdžios institucijų gebėjimas tai vykdyti.“;

c) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

i) visame straipsnyje žodis „Delegacijos vadovas“ pakeičiamas žodžiu „Komisija“;

ii) 4 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) programas ir projektus, kurie nepriskiriami pagrindiniam sektoriui (pagrindiniams sektoriams)“;

iii) 7 dalis pakeičiama taip:

„7. Atlikus tarpines ir galutines peržiūras, Komisija Bendrijos vardu, atsižvelgdama į atitinkamos AKR valstybės esamas reikmes ir veiklos rezultatus, gali patikslinti išteklių paskirstymą.“;

d) 6 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Regioninis bendradarbiavimas apima operacijas, kuriose dalyvauja ir iš kurių turi naudoti:

- a) dvi arba daugiau, arba visos AKR valstybės bei ne AKR besivystančios šalys, dalyvaujančios šiose operacijose; ir (arba)
- b) regioninis organas, kurio nariais yra bent dvi AKR valstybės, net kai jį sudaro ir ne AKR šalys.“;

e) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Išteklių paskirstymas

1. Laikotarpio, kuriam taikomas finansinis protokolas, pradžioje, kiekvienas regionas gauna iš Bendrijos informaciją apie išteklių, iš kurių jis gali turėti naudoti penkerių metų laikotarpio, dydį. Preliminarus išteklių paskirstymas grindžiamas reikmių įvertinimu, regioninio bendradarbiavimo proceso pažanga ir perspektyvomis. Siekiant atitinkamo masto ir didinant veiksmingumą, regioniniai ir nacionaliniai fondai gali būti jungiami, kad būtų finansuojamos regioninės operacijos, turinčios aiškų nacionalinį komponentą.

2. Nepažeidžiant 11 straipsnio nuostatų dėl peržiūrų, Bendrija gali skirti daugiau išteklių atitinkamam regionui, atsižvelgiant į naujus poreikius arba išskirtinius veiklos rezultatus.“;

f) 10 straipsnio 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) programos ir projektai, leidžiantys šiuos tikslus pasiekti tiek, kiek jie buvo aiškiai identifikuoti, taip pat nuoroda į išteklius, kurie turi būti naudojami kiekvieno iš šių elementų atžvilgiu, bei jų įgyvendinimo grafikas.“;

g) 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Bendradarbiavimas tarp AKR valstybių

1. Laikotarpio, kuriam taikomas finansinis protokolas, pradžioje, Bendrija informuoja AKR Ministrų Tarybą apie regioninėms operacijoms skirtų lėšų dalį, kuri atidedama operacijoms, iš kurių daugelis arba visos AKR valstybės turi naudoti. Tokios operacijos gali viršyti geografinės vietos sampratą.

2. Atsižvelgiant į naujus poreikius gerinant operacijų tarp AKR valstybių poveikį, Bendrija gali skirti daugiau išteklių bendradarbiavimui tarp AKR valstybių.“;

h) 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

Finansavimo prašymai

1. Prašymus finansuoti regionines programas pateikia:

- a) tinkamai įgaliotas regioninis organas arba organizacija; arba
- b) atitinkamo regiono tinkamai įgaliotas subregioninis organas, organizacija arba AKR valstybė programavimo etape, jeigu ši operacija identifikuota regioninėje preliminarinioje programoje.

2. Prašymus finansuoti AKR valstybių programas pateikia:

- a) ne mažiau kaip 3 įgalioti regioniniai organai ar organizacijos, priklausančios skirtingiems geografiniams regionams, arba ne mažiau kaip dvi AKR valstybės iš kiekvieno iš trijų regionų; arba

- b) AKR Ministrų Taryba arba AKR Ambasadorių komitetas; arba

- c) tarptautinės organizacijos, tokios kaip Afrikos Sąjunga, vykdančios operacijas, kurios padeda siekti regioninio bendradarbiavimo ir integracijos tikslų, jeigu tam iš anksto pritaria AKR Ambasadorių komitetas.“;

i) 14 straipsnis pakeičiamas taip:

„14 straipsnis

Įgyvendinimo procedūros

1. Išbraukta.

2. Išbraukta.

3. Atsižvelgiant į regioninio bendradarbiavimo, įskaitant bendradarbiavimo tarp AKR valstybių, tikslus ir būdingąsias savybes, šioje srityje atliekamas operacijas tam tikrais atvejais reglamentuoja procedūros, taikomos bendradarbiavimui dėl plėtros finansavimo.

4. Pirmiausiai ir atsižvelgiant į 5 ir 6 dalis, finansuojant iš Fondo lėšų visas regionines programas ir projektus, Komisija ir vienas iš 13 straipsnyje minėtų subjektų sudaro:

a) finansinį susitarimą, laikantis 17 straipsnio nuostatų; tokiu atveju, atitinkamas subjektas paskiria regioninį įgaliojimus suteikiantį pareigūną, kurio pareigos sutampa mutatis mutandis su nacionalinio įgaliojimus suteikiančio pareigūno pareigomis; arba

b) dotacijų sutartį pagal 19a straipsnį, priklausomai nuo operacijos pobūdžio, kai atitinkamas subjektas, ne AKR valstybė, yra atsakingas už programos arba projekto įgyvendinimą.

5. Finansuojant iš Fondo lėšų programas ir projektus, dėl kurių finansavimo prašymus pateikė tarptautinės organizacijos pagal 13 straipsnio 2 dalies c punktą, sudaroma dotacijų sutartis.

6. Fondo lėšomis finansuojamas programos ir projektus, dėl kurių finansavimo prašymus pateikė AKR Ministrų Taryba arba AKR Ambasadorių komitetas, įgyvendina arba AKR sekretoriatas, ir tokiu atveju finansinis susitarimas yra sudaromas tarp Komisijos ir sekretoriato, laikantis 17 straipsnio nuostatų, arba Komisija, priklausomai nuo operacijos pobūdžio.“;

j) 3 skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„**ĮVERTINIMAS IR FINANSAVIMAS**“;

k) 15 straipsnis pakeičiamas taip:

„15 straipsnis

Programų ir projektų identifikavimas, rengimas ir įvertinimas

1. Programos ir projektai, kuriais pristatė atitinkama AKR valstybė, vertinamos bendrai. AKR-EB Bendradarbiavimo dėl plėtros finansavimo komitetas rengia bendrąsias gaires ir kriterijus vertinant programas ir projektus. Šios programos ir projektai paprastai yra daugiamečiai ir gali būti sudaryti iš konkrečioje srityje atliekamų riboto masto operacijų.

2. Programų ir projektų dokumentuose, kurie rengiami ir teikiami finansavimui gauti, turi būti nurodyta visa informacija, būtina vertinant programą ar projektus arba, jeigu programos ir projektai nebuvo išsamiai apibrėžti, pateikti jų išsamų aprašymą, kuris būtinas, kad jie būtų įvertinti.

3. Vertinant programas ir projektus atsižvelgiama į nacionalinių žmogiškųjų išteklių apribojimus ir užtikrinama tokių išteklių skatinimui palanki strategija. Taip pat atsižvelgiama į konkrečias kiekvienos AKR valstybės charakteristikas ir apribojimus.

4. Programos ir projektai, kuriuos turi įgyvendinti pagal šį Susitarimą reikalavimus atitinkantys nevalstybiniai dalyviai, gali būti vertinami vien tik Komisijos ir joms įgyvendinti sudaromos dotacijų sutartys tarp Komisijos ir nevalstybinių dalyvių pagal 19a straipsnį. Šis įvertinimas atliekamas laikantis 4 straipsnio 1 dalies d punkto dėl reikalavimus atitinkančių dalyvių rūšių ir remtinės veiklos rūšių. Komisija, tarpininkaujant delegacijos vadovui, informuoja nacionalinį įgaliojimus suteikiantį pareigūną apie tokiu būdu skirtas dotacijas.“;

l) 16 straipsnis pakeičiamas taip:

„16 straipsnis

Finansavimo pasiūlymas ir sprendimas

1. Įvertinimo išvados sutrumpintai išdėstomos finansavimo pasiūlyme, kurio galutinę redakciją parengia Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su atitinkama AKR valstybe.

2. Išbraukta.

3. Išbraukta.

4. Komisija Bendrijos vardu perduoda savo sprendimą dėl finansavimo atitinkamai AKR valstybei per 90 dienų nuo galutinės finansavimo pasiūlymo redakcijos parengimo datos.

5. Jeigu Komisija Bendrijos vardu nepatvirtina finansavimo pasiūlymo, atitinkama AKR valstybė nedelsiant informuojama apie tokio sprendimo priežastis. Tokiu atveju atitinkamos AKR valstybės atstovai gali per 60 dienų paprašyti, kad:

a) dalykas būtų perduotas AKR-EB Bendradarbiavimo dėl plėtros finansavimo komitetui, įsteigiamam pagal šį Susitarimą; arba

b) juos išklaustytų Bendrijos atstovai.

6. Po tokių svarstymų Komisija Bendrijos vardu priima galutinį sprendimą, patvirtinantį arba atmetantį finansavimo pasiūlymą. Iki bet kokio sprendimo priėmimo atitinkama AKR valstybė gali perduoti Komisijai bet kokius faktus, kurie gali būti reikalingi papildant Komisijos turimą informaciją.“

m) 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

Finansinis susitarimas

1. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame Susitarime numatoma kitaip, kiekvienai Fondo ištekliams finansuojamai programai ar projektui sudaromas finansinis susitarimas tarp Komisijos ir atitinkamos AKR valstybės.

2. Finansinis susitarimas sudaromas tarp Komisijos ir atitinkamos AKR valstybės per 60 dienų po Komisijos Bendrijos vardu priimto sprendimo. Finansiniame susitarime:

a) visų pirma nurodomi duomenys apie Bendrijos finansinį įnašą, finansavimo tvarka ir sąlygos, bendrosios ir specialiosios nuostatos, susijusios su atitinkama programa ar projektu; ir

b) numatomas tinkamas atidėjimas asignavimams padengiant sąnaudų padidėjimą ir nenumatytus atvejus.

3. Bet kuris nenumatytas likutis, atsiradęs po programų ir projektų sąskaitų uždarymo, atitenka atitinkamai AKR valstybei ar valstybėms.“

n) 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

Sąnaudų perviršis

1. Jeigu manoma, kad sąnaudų perviršis gali būti didesnis už finansiniame susitarime nurodytą numatytą finansavimą, nacionalinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas praneša apie tai Komisijai, prašydamas jos išankstinio sutikimo dėl priemonių, kurių jis ketina imtis, kad būtų padengtas sąnaudų perviršis, sumažinant programos ar projekto apimtį arba prašant pasinaudoti nacionaliniais ar kitais Bendrijai nepriklausančiais ištekliais.

2. Jeigu neįmanoma sumažinti programos ar projekto apimtį arba perviršio padengti kitais ištekliais, Komisija Bendrijos vardu ir nacionalinio įgaliojimus suteikiančio pareigūno pagrįstu prašymu gali priimti sprendimą dėl papildomo nacionalinės preliminaros programos finansavimo.“

o) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

Finansavimas atgaline data

1. Užtikrinant, kad programa būtų pradėta vykdyti laiku, kad būtų išvengta spragų projektų sekoje ir kad nebūtų jokių uždelsimų, AKR valstybės, užbaigus projekto įvertinimą ir prieš sprendimo dėl finansavimo priėmimą, gali iš anksto finansuoti veiklos rūšis, susijusias su programų vykdymo pradėjimu, parengiamuoju ir sezoniniu darbu,

ilgalaikiais įrangos užsakymais, taip pat einamosiomis operacijomis. Tokios išlaidos turi atitikti šiame susitarime numatytas procedūras.

2. Visos 1 dalyje minėtos išlaidos turi būti paminėtos finansavimo pasiūlyme ir negali prieštarauti Komisijos sprendimui dėl finansavimo, priimtam Bendrijos vardu.

3. AKR valstybės išlaidos, patirtos laikantis šios nuostatos, finansuojamos atgaline data pagal programą ir projektą, kai tik pasirašomas finansinis susitarimas.“;

p) 4 skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„ĮGYVENDINIMAS“;

q) įterpiami šie straipsniai:

„19a straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Fondo lėšomis finansuojamų programų ir projektų, kurių finansinį įgyvendinimą užtikrina Komisija, vykdymas paprastai atliekamas šiomis priemonėmis:

- a) viešųjų pirkimų sutarčių sudarymas;
- b) subsidijų skyrimas;
- c) tiesioginis darbo atlikimas;
- d) tiesioginiai išmokėjimai teikiant paramą biudžetui, sektorių programoms, paramą skolai sumažinti bei paramą trumpalaikių eksporto pajamų svyravimų atveju.

2. Šiame priede viešųjų pirkimų sutartys - tai rašytinės formos ir atlygintinės sutartys, kad už tam tikrą kainą būtų tiekiamas kilnojamasis turtas, vykdomi darbai ar teikiamos paslaugos.

3. Šiame priede subsidijos reiškia tiesioginius neatlygintinus finansinius įnašus, skirtus finansuoti:

- a) veiklai, kuria siekiama įgyvendinti šiame susitarime arba pagal šį susitarimą patvirtintoje programoje ar projekte numatytą tikslą; arba
- b) tokio tikslo siekiančio organo veiklą.

Subsidijos turi būti pagrįstos rašytine sutartimi.

19b straipsnis

Atviras konkursas su galiojimo sustabdymo išlyga

Užtikrinant, kad projektas būtų pradėtas vykdyti laiku, AKR valstybės, visais tinkamai pagrįstais atvejais ir susitarusios su Komisija, gali tada, kai projekto įvertinimas bus atliktas, ir iki tol, kol bus priimtas sprendimas dėl finansavimo, paskelbti atvirą konkursą visų rūšių viešiesiems pirkimams, įtraukiant galiojimo sustabdymo išlygą. Ši nuostata turi būti nurodyta finansavimo pasiūlyme.“;

r) 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

Atitikimas reikalavimams

Išskyrus atvejus, kai taikoma išimtis pagal 22 straipsnį ir nepažeidžiant 26 straipsnio nuostatų:

1. Viešųjų pirkimų procedūrose ir dotacijų skyrimo procedūrose, finansuojamose iš Fondo išteklių, gali dalyvauti visi AKR valstybių ir Bendrijos valstybių narių fiziniai ir juridiniai asmenys.
2. Tiekiamos prekės ir medžiagos, įsigytos pagal sutartį, kuri finansuojama iš Fondo išteklių, turi būti reikalavimus atitinkančios valstybės kilmės, kaip apibrėžta 1 dalyje. Tokiu būdu, sąvokos „kilmės statusą turintys produktai“ apibrėžimas yra vertinamas atsižvelgiant į tarptautinius susitarimus šioje srityje ir todėl Bendrijos kilmės statusą turinčius produktus taip pat reikėtų laikyti užjūrio departamentų, teritorijų ir šalių kilmės statusą turinčiais produktais.

3. Viešųjų pirkimų ir dotacijų skyrimo procedūrose, finansuojamose iš Fondo išteklių, gali dalyvauti tarptautinės organizacijos.
4. Kai finansuojama operacija, kuri įgyvendinama tarpininkaujant tarptautinei organizacijai, viešųjų pirkimų ir dotacijų skyrimo procedūrose gali dalyvauti visi fiziniai ir juridiniai asmenys, atitinkantys 1 dalies reikalavimus, bei visi fiziniai ir juridiniai asmenys, atitinkantys šios organizacijos reglamento reikalavimus, siekiant užtikrinti lygias galimybes visiems paramos pagalbos teikėjams. Tos pačios taisyklės taikomos tiekiamoms prekėms ir medžiagoms.
5. Kai finansuojama operacija, kuri įgyvendinama kaip regioninė iniciatyva, viešųjų pirkimų ir dotacijų skyrimo procedūrose gali dalyvauti visi fiziniai ir juridiniai asmenys, atitinkantys 1 dalies reikalavimus, bei visi atitinkamoje iniciatyvoje dalyvaujančios valstybės fiziniai ir juridiniai asmenys. Tos pačios taisyklės taikomos tiekiamoms prekėms ir medžiagoms.
6. Kai finansuojama operacija, kuri yra bendrai finansuojama su trečiąja valstybe, viešųjų pirkimų ir dotacijų skyrimo procedūrose gali dalyvauti visi fiziniai ir juridiniai asmenys, atitinkantys 1 dalies reikalavimus, bei visi atitinkamos trečiosios valstybės taisyklės atitinkantys fiziniai ir juridiniai asmenys. Tos pačios taisyklės taikomos tiekiamoms prekėms ir medžiagoms.“;
- b) rangovų, tiekėjų ir konsultantų iš valstybių narių ir AKR valstybių konkurencingumą;
- c) reikalingumą išvengti pernelyg padidėjusių sutarties vykdymo sąnaudų;
- d) su transportu susijusius sunkumus ar uždelsimus, atsiradusius dėl pristatymo laiko, ar kitas panašias problemas;
- e) vietos sąlygomis tinkamiausias ir geriausias technologijas;
- f) ypatingos nepaprastosios padėties atveju;
- g) produktų ir paslaugų buvimą atitinkamoje rinkoje.
2. Projektams, finansuojamiems iš investicinės priemonės, taikomos Europos investicijų banko viešųjų pirkimų taisyklės.“;
- t) 24 straipsnis pakeičiamas taip:
- „24 straipsnis

- s) 22 straipsnis pakeičiamas taip:

„22 straipsnis

Išimtytys

1. Išskirtiniais tinkamai pagrįstais atvejais trečiųjų šalių fiziniams ir juridiniams asmenims, neatitinkantiems 20 straipsnio reikalavimų, gali būti leista dalyvauti viešųjų pirkimų ir dotacijų skyrimo procedūrose, kurias finansuoja Bendrija, atitinkamų AKR valstybių pagrįstu prašymu. Atitinkamos AKR valstybės kiekviena proga pateikia Komisijai informaciją, kurios reikia sprendžiant dėl tokios išimties, visų pirma specialų dėmesį kreipiant į šiuos dalykus:

- a) atitinkamos AKR valstybės geografinę vietą;

Tiesioginis darbo atlikimas

1. Tiesioginio darbo operacijų atveju programos ir projektai įgyvendinami per atitinkamos valstybės ar valstybių valstybines arba pusiau valstybines agentūras arba departamentus, arba jas įgyvendina už operacijos vykdymą atsakingas juridinis asmuo.

2. Bendrija prisideda padengiant atitinkamo departamento sąnaudas, teikdama įrangą ir (arba) medžiagas, kurių jis neturi, ir (arba) išteklius, kad jis galėtų samdytis papildomus reikalingus darbuotojus, kaip atitinkamų AKR valstybių arba kitų AKR valstybių ekspertus. Bendrijos dalyvavimas padengia tik tas sąnaudas, kurios atsiranda taikant papildomas priemones ir patiriant laikinas išlaidas, susijusias su vykdymu, jeigu jis atliekamas pagal tam tikro projekto reikalavimus.

3. Programų, įgyvendinančių tiesioginio darbo operacijas, sąmatos turi atitikti Bendrijos taisykles, procedūras ir norminius dokumentus, kuriuos parengė Komisija ir kurie galioja atitinkamų programų sąmatų tvirtinimo metu.“;

u) 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Preferencijos

1. Imamasi priemonių, kurios skatintų AKR valstybių fizinių ir juridinių asmenų kuo platesnį dalyvavimą vykdant Fondo finansuojamas sutartis tam, kad galima būtų optimizuoti tų valstybių fizinius ir žmogiškuosius išteklius. Tuo tikslu:

- a) kalbant apie prekių pirkimo sutartis, nesvarbu, kokia tų prekių vertė, AKR valstybių konkurso dalyviams, siūlantiesiems AKR kilmės prekių, kurių vertė ne mažesnė kaip 50 % kontrakto vertės, taikoma 10 % kainos preferencija tais atvejais, kai lyginami lygiavertės ekonominės, techninės ir administracinės kokybės konkursai;
- b) kalbant apie prekių pirkimo sutartis, nesvarbu, kokia tų prekių vertė, AKR valstybių konkurso dalyviams, siūlantiesiems AKR kilmės prekių, kurių vertė ne mažesnė kaip 50 % kontrakto vertės, taikoma 15 % kainos preferencija tais atvejais, kai lyginami lygiavertės ekonominės, techninės ir administracinės kokybės konkursai;
- c) kalbant apie paslaugų pirkimo sutartis ir lyginant lygiavertės ekonominės ir techninės kokybės pasiūlymus, pirmenybė teikiama:
 - i) AKR valstybių reikalingą kompetenciją turintiems ekspertams, institucijoms arba konsultacinėms bendrovėms ar firmoms;
 - ii) pasiūlymams, kuriuos arba savarankiškai, arba sudariusi konsorciumą su Europos partneriais pateikia AKR firma; ir
 - iii) pasiūlymams, kuriuos pateikia Europoje esantys konkurso dalyviai kartu su AKR subrangovais arba ekspertais;
- d) tais atvejais, kai numatoma sudaryti subrangos sutartį, konkursą laimėjęs dalyvis pirmenybę teikia AKR valstybių fiziniams asmenims, bendrovėms ir firmoms, galinčioms panašiomis sąlygomis įvykdyti reikiamą sutartį;

e) AKR valstybė, skelbdama konkursą, gali pasiūlyti būsimiems dalyviams kitų AKR valstybių bendrovių ar firmų, ar nacionalinių ekspertų, ar konsultantų, atrinktų bendro susitarimo pagrindu, pagalbą. Toks bendradarbiavimas gali būti tokių formų: bendra įmonė arba subrangos sutartis, arba praktikantų apmokymas darbo vietoje.

2. Jeigu pripažįstama, kad du pasiūlymai yra lygiaverčiai pagal pirmiau išvardytus kriterijus, pirmenybė teikiama:

- a) AKR valstybėje įsikūrusiam konkurso dalyviui; arba
- b) jeigu tokio dalyvio nėra, tam konkurso dalyviui, kuris:
 - i) pasiūlymui, kuriuo geriausiai išnaudojami AKR valstybių fiziniai ir žmogiškieji išteklių;
 - ii) pasiūlymui, kuriuo suteikiamos geriausios subrangos sutarties galimybės bendrovėms, įmonėms arba fiziniams asmenims; arba
 - iii) AKR valstybių ir Bendrijos valstybių narių fizinių asmenų, bendrovių ar firmų konsorciumui.“;
- v) 6 skyriaus pavadinimas pakeičiamas taip:

„FONDO IŠTEKLIŲ VALDYMAS IR VYKDYTOJAI“;

w) 34 straipsnis pakeičiamas taip:

„34 straipsnis

Komisija

1. Komisija užtikrina operacijų, finansuojamų Fondo išteklių, išskyrus investicinėmis priemonėmis ir palūkanų subsidijomis, finansinį įgyvendinimą pagrindiniais valdymo būdais:

- a) centralizuotai;
- b) decentralizuotai.

2. Paprastai Fondo išteklių finansinį įgyvendinimą Komisija atlieka decentralizuotai.

Šiuo atveju pagal 35 straipsnį įgyvendinimo užduotį perima AKR valstybės.

3. Siekiant užtikrinti Fondų išteklių įgyvendinimą, Komisija perleidžia savo įgyvendinimo įgaliojimus vidaus tarnyboms. Komisija informuoja AKR valstybes ir Bendradarbiavimo dėl plėtros finansavimo komitetą apie šį perleidimą.“;

x) 35 straipsnis pakeičiamas taip:

„35 straipsnis

Nacionalinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas

1. Kiekvienos AKR valstybės Vyriausybė paskiria nacionalinį įgaliojimus suteikiantį pareigūną, kad jai atstovautų visose operacijose, finansuojamose iš Komisijos ir Banko tvarkomų Fondo išteklių. Nacionalinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas paskiria savo pavaduotoją ar pavaduotojus, kurie eina jo pareigas, kai jis to atlikti negali, ir apie šį pavadinimą informuoja Komisiją. Jei tenkinamos institucinių gebėjimų ir gero valdymo sąlygos, nacionalinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas gali perduoti savo funkcijas, susijusias su atitinkamų programų ir projektų įgyvendinimu, atsakingam subjektui jo nacionalinėje administracijoje. Jis informuoja Komisiją apie tokį perdavimą.

Kai Komisija sužino apie problemas, susijusias su Fondų išteklių valdymo procedūrų tvarka, ji susiekia su nacionaliniu įgaliojimus suteikiančiu pareigūnu, siekdama ištaisyti padėtį ir prirėikus priima visas tinkamas priemones.

Nacionalinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas yra finansiškai atsakingas už jam patikėtas įgyvendinimo užduotis.

Jei Fondo išteklių valdomi decentralizuotai ir atsižvelgiant į bet kokius papildomus įgaliojimus, kuriuos gali suteikti Komisija, nacionalinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas:

- a) atsako už bendradarbiavimo įgyvendinimo koordinavimą, programavimą, nuolatinį monitoringą ir metines, tarpines ir galutines peržiūras, taip pat veiklos koordinavimą su paramos teikėjais;
- b) glaudžiai bendradarbiaudamas su Komisija, atsako už programų ir projektų rengimą, pateikimą ir vertinimą;

c) rengia konkurso dokumentus ir prirėikus kvietimų teikti paraiškas dokumentus;

d) prieš paskelbdamas atvirą konkursą ir prirėikus kvietimą teikti paraiškas, konkurso dokumentus ir prirėikus kvietimo teikti paraiškas dokumentus pateikia Komisijai patvirtinti;

e) glaudžiai bendradarbiaudamas su Komisija skelbia atvirus konkursus bei prirėikus kvietimus teikti paraiškas;

f) priima pasiūlymus bei, jei taikoma, paraiškas ir perduoda juos Komisijai; vadovauja atplėšiant vokus ir sprendžia dėl konkurso rezultatų per pasiūlymų galiojimo laikotarpį, atsižvelgiant į nustatytą galutinį sutarties pasirašymo terminą;

g) kviečia Komisiją dalyvauti atplėšiant vokus su konkurso pasiūlymais ir prirėikus paraiškoms bei perduoda pasiūlymų ir paraiškų nagrinėjimo rezultatus Komisijai, kad ji patvirtintų pasiūlymus pasirašyti sutartis ir skirti dotacijas;

h) pateikia Komisijai patvirtinti sutartis ir programų sąmatas bei jų priedus;

i) pasirašo Komisijos patvirtintas sutartis ir jų priedus;

j) patikrina ir patvirtina išlaidas, kurios neturi viršyti jam tvarkyti pavestų lėšų; ir

k) įgyvendinant operacijas padaryti visus būtinus pakeitimus, kad ekonominiu ir techniniu požiūriu būtų užtikrintas tinkamas patvirtintų programų ir projektų vykdymas.

2. Laikydamasis reikalavimo informuoti Komisiją, nacionalinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas operacijų vykdymo metu priima sprendimus dėl:

- a) programų ir projektų techninių patikslinimų ir pakeitimų, susijusių su detaliais klausimais, jeigu jie nedaro poveikio priimtam techniniam sprendimui ir nėra didesni nei leidžiama finansiniame susitarime;

- b) sudėtinių programų ir projektų vietos pakeitimo, jeigu tai daroma dėl techninių, ekonominių ar socialinių priežasčių;
 - c) baudų už pradelsimą taikymo arba atleidimo nuo jų;
 - d) garantų atleidimo nuo įsipareigojimų veiksmų;
 - e) prekių, nepriklausomai nuo jų kilmės, pirkimo vietos rinkoje;
 - f) ne valstybių narių ir ne AKR valstybių kilmės statybos įrangos ir mechanizmų naudojimo, jeigu valstybėse narėse ir AKR valstybėse panaši įranga ir mechanizmai negaminami;
 - g) subrangos darbų;
 - h) galutinio priėmimo, jeigu Komisija dalyvauja parengtiniame priėmime, patvirtina atitinkamą protokolą ir, prireikus, dalyvauja galutiniame priėmime, visų pirma tais atvejais, kai dėl parengtiniame priėmime nustatytų sąlygų turi būti atlikta daug papildomo darbo; ir
 - i) konsultantų ir kitų techninės pagalbos specialistų samdymo.“;
- y) 36 straipsnis pakeičiamas taip

„36 straipsnis

Delegacijos vadovas

1. Kiekvienoje AKR valstybėje arba kiekvienoje regioninėje grupėje, kuri to specialiai prašo, Komisijai atstovauja delegacija, kuriai vadovauja delegacijos vadovas, kuriam turi pritarti AKR valstybė ar valstybės. Jeigu delegacijos vadovas skiriamas grupei AKR valstybių, imamas reikiamų veiksmų. Delegacijos vadovas Komisijai atstovauja visose jo kompetencijos srityse ir visoje savo veikloje.

2. Delegacijos vadovas yra pagrindinis asmuo ryšiams su AKR valstybėmis ir organais, atitinkančiais reikalavimus finansinei paramai pagal Susitarimą gauti. Jis glaudžiai bendradarbiauja su nacionaliniu įgaliojimus suteikiančiu pareigūnu.

3. Delegacijos vadovas turi reikiamus nurodymus ir pavestus įgaliojimus palengvinti ir paspartinti visas pagal Susitarimą atliekamas operacijas.

4. Delegacijos vadovas reguliariai informuoja nacionalines institucijas apie Bendrijos veiklą, kuri gali būti tiesiogiai susijusi su Bendrijos ir AKR valstybių bendradarbiavimu.“;

- z) 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

Mokėjimai

1. Kad būtų galima mokėjimus atlikti nacionalinėmis AKR valstybių valiutomis, AKR valstybėse Komisijos ir AKR valstybės susitarimu pasirinktoje nacionalinėje valstybinėje arba pusiau valstybinėje finansų įstaigoje Komisija ir jos vardu gali atidaryti sąskaitas valstybių narių valiutomis arba eurais. Ši įstaiga atlieka nacionalinio mokėjimų tarpininko funkcijas.

2. Nacionalinis mokėjimų tarpininkas atlyginimo už savo paslaugas negauna ir nemoka palūkanų už deponuotas lėšas. Siekiant išvengti išankstinio AKR valstybių finansavimo ir užkirsti kelią mokėjimų vėlavimui, Komisija, remdamasi ateities grynųjų pinigų poreikio įvertinimu, iš anksto papildo vietos sąskaitas vienos iš valstybių narių valiuta arba eurais.

3. Išbraukta

4. Mokėjimus atlieka Komisija laikydama Bendrijos ir Komisijos nustatytų taisyklių, po to, kai, jei taikoma, nacionalinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas patikrino ir patvirtino išlaidas.

5. Išbraukta

6. Išlaidų patvirtinimo, leidimo ir apmokėjimo procedūros turi būti užbaigtos per 90 dienų laikotarpį nuo tos dienos, kurią sueina mokėjimo terminas. Nacionalinis įgaliojimus suteikiantis pareigūnas išnagrinėja ir delegacijos vadovui išduoda mokėjimo leidimą ne vėliau kaip likus 45 dienoms iki tos dienos, kurią turi būti atliktas mokėjimas.

7. Pretenzija dėl pavėluotų mokėjimų patenkina atitinkama AKR valstybė ar valstybės ir Komisija iš savo pačios išteklių už tą pradelstą dalį, už kurią atsako kiekviena šalis pagal pirmiau minėtas procedūras.“

5. Pridedamas šis priedas:

„VII PRIEDAS

POLITINIS DIALOGAS DĖL ŽMOGAUS TEISIŲ, DEMOKRATIJOS PRINCIPŲ IR TEISINĖS VALSTYBĖS

1 straipsnis

Tikslai

1. 96 straipsnio 2 dalies a punkte numatytos konsultacijos vyks, išskyrus ypatingos skubos atvejus, tik po išsamaus politinio dialogo, kaip numatyta šio Susitarimo 8 straipsnyje ir 9 straipsnio 4 dalyje.

2. Abi Šalys turėtų vesti tokį politinį dialogą atsižvelgdamos į šį susitarimą ir Ministrų Tarybos nustatytas AKR–ES politinio dialogo gaires.

3. Politinis dialogas – procesas, kuris turėtų padėti sustiprinti AKR–ES santykius ir prisidėti prie partnerystės tikslų įgyvendinimo.

2 straipsnis

Sustiprintas politinis dialogas prieš susitarimo 96 straipsnyje numatytas konsultacijas

1. Politinis dialogas dėl pagarbos žmogaus teisėms, demokratijos ir teisinės valstybės principams vykdomas vadovaujantis susitarimo 8 straipsniu ir 9 straipsnio 4 dalimi bei laikantis tarptautiniu mastu pripažintų standartų ir normų. Vykstant šiam dialogui, Šalys gali susitarti dėl bendros darbotvarkės ir prioritetų.

2. Šalys gali kartu nustatyti ir susitarti dėl konkrečių apibrėžtų gairių ar uždavinių žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų srityje, laikantis tarptautiniu mastu pripažintų standartų ir normų bei atsižvelgiant į konkrečią atitinkamos AKR valstybės padėtį. Gairės, nustatančios siektinus tarpinius tikslus ir terminus, padeda pasiekti tikslus.

3. 1 ir 2 dalyse numatytas politinis dialogas yra sistemingas ir oficialus, o prieš pradėdant susitarimo 96 straipsnyje numatytas konsultacijas reikia išnaudoti visas įmanomas politinio dialogo galimybes.

4. Išskyrus ypatingos skubos atvejus, numatytus Susitarimo 96 straipsnio 2 dalies b punkte, 96 straipsnyje numatytas konsultacijas galima pradėti nevykdant politinio dialogo, jei viena iš Šalių nuolat nesilaiko ankstesnio dialogo metu prisiimtų įsipareigojimų arba dalyvaudama dialoge nėra sąžininga.

5. Susitarimo 8 straipsnyje numatytu politiniu dialogu Šalys taip pat naudojasi siekdamos padėti šalims, kurioms taikomos 96 straipsnyje numatytos atitinkamos priemonės, normalizuoti santykius.

3 straipsnis

Papildomos taisyklės dėl susitarimo 96 straipsnyje numatytos konsultacijos

1. Šalys susitarimo 96 straipsnyje numatytų konsultacijų metu siekia atstovavimo lygį.

2. Šalys įsipareigoja iki oficialių konsultacijų, konsultacijų metu ir konsultacijoms pasibaigus bendrauti skaidriai ir atsižvelgiant į šio priedo 2 straipsnio 2 dalyje numatytas konkrečias gaires ir uždavinius.

3. Šalys, siekdamos tinkamai pasiruošti bei vesti išsamesnes konsultacijas AKR valstybių grupėje bei su Bendrija ir jos valstybėmis narėmis, vadovaujasi 30 dienų pranešimo laikotarpiu, kaip numatyta susitarimo 96 straipsnio 2 dalyje. Konsultacijos metu Šalys turėtų susitarti dėl lankstaus tvarkaraščio, taip pat pripažindamos, kad ypatingos skubos atvejais, kaip apibrėžta susitarimo 96 straipsnio 2 dalies b punkte ir šio priedo 2 straipsnio 4 dalyje, gali prireikti skubaus reagavimo.

4. Šalys pripažįsta AKR grupės vaidmenį politiniame dialoge, paremtą AKR grupės nustatyta tvarka, apie kurią informuota Europos bendrija ir jos valstybės narės.

5. Šalys pripažįsta struktūriškai apibrėžtų ir nuolatinių konsultacijų poreikį pagal susitarimo 96 straipsnį. Šiuo tikslu Ministrų Taryba gali nustatyti papildomas taisykles.“

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti įgaliotieji atstovai pasirašė šį Susitarimą.

—

BAIGIAMASIS AKTAS

JO DIDENYBĖS BELGŲ KARALIAUS,

ČEKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JOS DIDENYBĖS DANIJOS KARALIENĖS,

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

ESTIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

GRAIKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JO DIDENYBĖS ISPANIJOS KARALIAUS,

PRANCŪZIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

AIRIJOS PREZIDENTĖS,

ITALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

KIPRO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

LATVIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTĖS,

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JO PRAKILNYBĖS LIUKSEMBURGO DIDŽIOJO HERCOGO,

VENGRIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

MALTOS PREZIDENTO,

JOS DIDENYBĖS NYDERLANDŲ KARALIENĖS,

AUSTRIJOS RESPUBLIKOS FEDERALINIO PREZIDENTO,

LENKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

SLOVĖNIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

SUOMIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTĖS,

ŠVEDIJOS KARALYSTĖS VYRIAUSYBĖS,

JOS DIDENYBĖS JUNG TINĖS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS KARALYSTĖS KARALIENĖS,

Europos Bendrijos (toliau - Bendrija) steigimo sutarties Susitariančiųjų šalių, Bendrijos valstybių, toliau vadinamų „valstybėmis narėmis“,

ir EUROPOS BENDRIJOS,

Igalio tieji atstovai, ir

ANGOLOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JOS DIDENYBĖS ANTIGVOS IR BARBUDOS KARALIENĖS,

BAHAMŲ SANDRAUGOS VALSTYBĖS VADOVO,

BARBADOSO VALSTYBĖS VADOVO,

JOS DIDENYBĖS BELIZO KARALIENĖS,

BENINO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

BOTSVANOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

BURKINA FASO PREZIDENTO,

BURUNDŽIO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

KAMERŪNO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

ŽALIOJO KYŠULIO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

CENTRINĖS AFRIKOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

KOMORŲ ISLAMO FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

KONGO DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

KONGO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

KUKO SALŲ VYRIAUSYBĖS,

DRAMBLIO KAULO KRANTO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

DŽIBUČIO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

DOMINIKOS SANDRAUGOS VYRIAUSYBĖS,

DOMINIKOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

ERITRĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

ETIOPIJOS FEDERACINĖS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

FIDŽIO SUVERENIOS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

GABONO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

GAMBIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO IR VALSTYBĖS VADOVO,

GANOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JOS DIDENYBĖS GRENADOS KARALIENĖS,

GVINĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

BISAU GVINĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

PUSIAUJO GVINĖJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

GAJANOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

HAIČIO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JAMAİKOS VALSTYBĖS VADOVO,

KENIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

KIRIBAČIO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JO DIDENYBĖS LESOTO KARALYSTĖS KARALIAUS,

LIBERIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

MADAGASKARO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

MALAVIO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

MALIO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

MARŠALO SALŲ RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS,

MAURITANIJOS ISLAMO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

MAURICIJAUS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

MIKRONEZIJOS FEDERACINIŲ VALSTIJŲ VYRIAUSYBĖS,

MOZAMBIKO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

NAMIBIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

NAURU RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS,

NIGERIO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

NIGERIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

NIUE VYRIAUSYBĖS,

PALAU RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS,

JOS DIDENYBĖS PAPUA NAUJOSIOS GVINĖJOS NEPRIKLAUSOMOS VALSTYBĖS KARALIENĖS,

RUANDOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JOS DIDENYBĖS SENT KITSO IR NEVIO KARALIENĖS,

JOS DIDENYBĖS SENT LUSIJOS KARALIENĖS,

JOS DIDENYBĖS SENT VINSENTO IR GRENADINŲ KARALIENĖS,

SAMOA NEPRIKLAUSOMOS VALSTYBĖS VADOVO,

SAN TOMĖS IR PRINSIPĖS DEMOKRATINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

SENEGALO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

SEIŠELIŲ RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

SIERA LEONĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JOS DIDENYBĖS SOLOMONO SALŲ KARALIENĖS,

PIETŲ AFRIKOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

SUDANO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

SURINAMO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JO DIDENYBĖS SVAZILENDO KARALYSTĖS KARALIAUS,

TANZANIJOS JUNGGINĖS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

ČADO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

TOGO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JO DIDENYBĖS TONGOS KARALIAUS TAUFĀ'AHĀU TUPOU,

TRINIDADO IR TOBAGO RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

JOS DIDENYBĖS TUVALU KARALIENĖS,

UGANDOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

VANUATU RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS,

ZAMBIJOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO,

ZIMBABVĖS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS,

kurių valstybės toliau vadinamos „AKR valstybėmis“,

Igaliotieji atstovai,

Susirinkę Liuksemburge du tūkstančiai penktųjų metų birželio dvidešimt penktą dieną, kad pasirašyti Susitarimą, iš dalies keičiantį 2000 m. birželio 23 d. Kotonu pasirašytą Afrikos, Karibų jūros bei Ramiojo vandenyno grupės valstybių ir Europos Bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą,

pasirašydami šį susitarimą priėmė šias prie šio baigiamojo akto pridedamas deklaracijas:

I deklaracija	Bendra deklaracija dėl Kotonu susitarimo 8 straipsnio
II deklaracija	Bendra deklaracija dėl Kotonu susitarimo 68 straipsnio
III deklaracija	Bendra deklaracija dėl I priedo
IV deklaracija	Bendra deklaracija dėl IV priedo 3 straipsnio 5 dalies
V deklaracija	Bendra deklaracija dėl IV priedo 9 straipsnio 2 dalies
VI deklaracija	Bendra deklaracija dėl IV priedo 12 straipsnio 2 dalies
VII deklaracija	Bendra deklaracija dėl IV priedo 13 straipsnio

VIII deklaracija	Bendra deklaracija dėl IV priedo 19a straipsnio
IX deklaracija	Bendra deklaracija dėl IV priedo 24 straipsnio 3 dalies
X deklaracija	Bendra deklaracija dėl VII priedo 2 straipsnio
XI deklaracija	Bendrijos deklaracija dėl Kotonu susitarimo 4 straipsnio ir 58 straipsnio 2 dalies
XII deklaracija	Bendrijos deklaracija dėl Kotonu susitarimo 11a straipsnio
XIII deklaracija	Bendrijos deklaracija dėl Kotonu susitarimo 11b straipsnio 2 dalies
XIV deklaracija	Bendrijos deklaracija dėl Kotonu susitarimo 28, 29, 30 ir 58 straipsnių bei IV priedo 6 straipsnio
XV deklaracija	Europos Sąjungos deklaracija dėl IA priedo
XVI deklaracija	Bendrijos deklaracija dėl IV priedo 4 straipsnio 3 dalies, 5 straipsnio 7 dalies, 16 straipsnio 5 ir 6 dalių bei 17 straipsnio 2 dalies
XVII deklaracija	Bendrijos deklaracija dėl IV priedo 4 straipsnio 5 dalies
XVIII deklaracija	Bendrijos deklaracija dėl IV priedo 20 straipsnio
XIX deklaracija	Bendrijos deklaracija dėl IV priedo 34, 35 ir 36 straipsnių
XX deklaracija	Bendrijos deklaracija dėl VII priedo 3 straipsnio

I DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl kotonu susitarimo 8 straipsnio

Taikant Kotonu susitarimo 8 straipsnį dėl nacionalinio ir regioninio lygmens dialogo sąvoka „AKR grupė“ reiškia AKR Ambasadorių komiteto (CoA) ir AKR Politinių, socialinių, humanitarinių ir kultūrinių reikalų pakomitečio (PSHCA) pirmininko Troiką; Jungtinė parlamentinė asamblėja (JPA) reiškia JPA pirmininko pavaduotojus arba jų paskirtus įgaliotinius.

II DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl kotonu susitarimo 68 straipsnio

AKR-EB Ministrų Taryba išnagrinės, taikydama Kotonu susitarimo 100 straipsnio nuostatas, AKR pusės pasiūlymus dėl minėto susitarimo II priedo apie trumpalaikius eksporto pajamų svyravimus (FLEX).

III DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl ia priedo

Jei Susitarimas, iš dalies keičiantis Kotonu susitarimą, neįsigaliojotų iki 2008 m. sausio 1 d., bendradarbiavimas finansuojamas iš 9-ojo EPF likusių lėšų ir ankstesnių EPF.

IV DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl iv priedo 3 straipsnio 5 dalies

Taikant IV priedo 3 straipsnio 5 dalį „specifiniai poreikiai“ reiškia poreikius, kurie gali atsirasti išskirtinėmis ir (arba) nenumatytomis aplinkybėmis, tokiomis kaip pokonfliktinės situacijos; „išskirtiniai veiklos rezultatai“ reiškia padėtį, kai, nepaisant tarpinės ir galutinės peržiūros, yra galutinai išpareigota dėl šaliai skiriamų išteklių ir papildomas preliminaros nacionalinės programos finansavimas gali būti skirtas remiantis veiksminga skurdo mažinimo politika ir tinkamu finansiniu valdymu.

V DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl IV priedo 9 straipsnio 2 dalies

Taikant IV priedo 9 straipsnio 2 dalį „nauji poreikiai“ reiškia poreikius, kurie gali atsirasti išskirtinėmis ir (arba) nenumatytomis aplinkybėmis, tokiomis kaip pokonfliktinės situacijos; „išskirtiniai veiklos rezultatai“ reiškia padėtį, kai, nepaisant tarpinės ir galutinės peržiūros, yra galutinai išpareigota dėl

regionui skiriamų išteklių ir papildomas preliminarios regioninės programos finansavimas gali būti skirtas remiantis veiksminga regioninės integracijos politika ir tinkamu finansiniu valdymu.

VI DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl iv priedo 12 straipsnio 2 dalies

Taikant IV priedo 12 straipsnio 2 dalį, „nauji poreikiai“ reiškia poreikius, kurie gali atsirasti išskirtinėmis ir (arba) nenumatytomis aplinkybėmis, tokiomis kaip dėl tarptautinių iniciatyvų arba poreikio spręsti AKR šalims bendras problemas atsiradę nauji išipareigojimai.

VII DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl iv priedo 13 straipsnio

Dėl išskirtinės Karibų ir Ramiojo vandenyno regionų geografinės padėties, AKR Ministrų Taryba arba AKR Ambasadorių komitetas gali, nepaisant IV priedo 13 straipsnio 2 dalies a punkto, pateikti prašymą specialiam finansavimui, skirtam vienam ar kitam iš šių regionų.

VIII DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl iv priedo 19a straipsnio

Ministrų Taryba pagal Kotonu susitarimo 100 straipsnio nuostatas išnagrinės IV priedo nuostatas apie sutarčių sudarymo organizavimą ir vykdymą, siekdama jas priimti prieš Susitarimo, iš dalies keičiančio Kotonu susitarimą, įsigaliojimą.

IX DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl IV priedo 24 straipsnio 3 dalies

Su AKR valstybėmis bus tariamasi *a priori* prieš priimant bet kokius IV priedo 24 straipsnio 3 dalyje nurodytų Bendrijos taisyklių pakeitimus.

X DEKLARACIJA

Bendra deklaracija dėl vii priedo 2 straipsnio

Tarptautiniu mastu pripažinti standartai ir normos - tai dokumentai, minimi Kotonu susitarimo preambulėje.

XI DEKLARACIJA

Bendrijos deklaracijadėl kotonu susitarimo 4 straipsnio ir 58 straipsnio 2 dalies

Taikant 4 straipsnį ir 58 straipsnio 2 dalį, sąvoka „decentralizuotos vietos institucijos“ reiškia visus decentralizavimo lygmenis, įskaitant vietos valdžios institucijas („*collectivités locales*“).

XII DEKLARACIJA

Bendrijos deklaracija dėl kotonu susitarimo 11a straipsnio

Finansinė ir techninė pagalba bendradarbiavimo kovojant su terorizmu srityje bus finansuojama iš kitų išteklių nei tie, kurie skirti AKR-EB vystymąsi remiančiam bendradarbiavimui finansuoti.

XIII DEKLARACIJA

Bendrijos deklaracijadėl kotonu susitarimo 11b straipsnio 2 dalies

Laikoma, kad Kotonu susitarimo 11b straipsnio 2 dalyje numatytų priemonių bus imtasi pagal nustatytą tvarkaraštį, kurį sudarant atsižvelgiama į konkrečias kiekvienos šalies galimybes.

XIV DEKLARACIJA

Bendrijos deklaracija dėl kotonu susitarimo 28, 29, 30 ir 58 straipsnių bei iv priedo 6 straipsnio

Nuostatų dėl regioninio bendradarbiavimo dalyvaujant AKR nepriklausančioms šalims įgyvendinimas priklausys nuo lygiavėčių nuostatų, numatytų Bendrijos finansinėse priemonėse, skirtose bendradarbiavimui su kitomis pasaulio šalimis ir regionais, įgyvendinimo. Šioms lygiavertėms nuostatomis įsigaliojus, Bendrija informuos AKR grupę.

XV DEKLARACIJA

Europos sąjungos deklaracija dėl IA priedo

1. Europos Sąjunga išsipareigoja, pasitaikius artimiausiai galimybei, jei įmanoma iki 2005 m. rugsėjo mėn., pasiūlyti tikslią daugiametę bendradarbiavimo finansavimo programai skirtą sumą pagal Susitarimą, iš dalies keičiantį Kotonu susitarimą, bei jos taikymo laikotarpį.

2. Ia priedo 2 punkte numatyta minimali pagalba yra garantuojama, nepažeidžiant AKR šalių atitikimo reikalavimams gauti papildomų išteklių pagal kitas finansines priemones, kurios jau veikia arba gali būti sukurtos siekiant remti veiksmus tokiose srityse kaip skubi humanitarinė pagalba, maisto sauga, su skurdu

susijusios ligos, ekonominės partnerystės susitarimų įgyvendinimą, dėl cukraus rinkos reformos įgyvendinimo numatytas priemonės bei su taika ir stabilumu susijusius veiksmus.

3. 2007 m. gruodžio 31 d., t.y. paskutinis terminas 9-ojo EPF lėšoms skirti, jei reikia, gali būti persvarstytas.

XVI DEKLARACIJA

Bendrijos deklaracija dėl IV priedo 4 straipsnio 3 dalies, 5 straipsnio 7 dalies, 16 straipsnio 5 ir 6 dalių bei 17 straipsnio 2 dalies

Šios nuostatos nepažeidžia valstybių narių vaidmens sprendimų priėmimo procese.

XVII DEKLARACIJA

Bendrijos deklaracija dėl iv priedo 4 straipsnio 5 dalies

IV priedo 4 straipsnio 5 dalis ir grįžimas prie įprastinės valdymo tvarkos bus įgyvendintas Tarybos sprendimu, priimtu remiantis Komisijos pasiūlymu. Apie šį sprendimą bus tinkamai pranešta AKR grupei.

XVIII DEKLARACIJA

Bendrijos deklaracija dėl iv priedo 20 straipsnio

IV priedo 20 straipsnio nuostatos bus įgyvendinamos laikantis abipusiškumo principo kitų donorų atžvilgiu.

XIX DEKLARACIJA

Bendrijos deklaracija dėl iv priedo 34, 35 ir 36 straipsnių

Asmenų, atsakingų už Fondo išteklių valdymą ir vykdymą, pareigos išsamiai aprašomos procedūrų vadove, dėl kurio bus konsultuojamasi su AKR valstybėmis pagal Kotonu susitarimo 12 straipsnį. AKR valstybės galės susipažinti su vadovu išgaliojus Susitarimui, iš dalies keičiančiam Kotonu susitarimą. Bet kokiems vadovo pakeitimams bus taikoma ta pati procedūra.

XX DEKLARACIJA**Bendrijos deklaracija dėl VII priedo 3 straipsnio**

Dėl VII priedo 3 straipsnyje numatytų taisyklių, pozicija, kurią Europos Sąjungos Taryba turi priimti Ministrų Taryboje, bus grindžiama Komisijos pasiūlymu.
